

List za koristi delavškega ljudstva. Delavci so opravičeni do vsega kar producira.

This paper is devoted to the interests of the working class. Workers are entitled to all what they produce.

Entered as second-class matter, Dec. 6, 1907, at the post office at Chicago Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

Office: 4008 W. 31. Str., Chicago, Ill.

"Delavci vseh dežela, združite se!"

Stev. (No.) 384.

Chicago, Ill., 19. januarja (January) 1915.

Leto (Vol.) X.

PROGRESS

Priroda se je oglasila.

Elementaren dogodek je pahnil Italijo v nešreco. Strašan potres je porukal vso srednjo Italijo, in v kratkih minutah so bila mesta poškodovana kakor po dolgotrajnem obleganju, hiše razdejane, nekatere vasi popolnoma uničene. V kratkih sekundah je padlo najmanje 14,000 mrtvih in 20,000 ranjenih.

Pobožni nevedneži in hinavei bodo zopet videli prst božji, ki ga moli nevidna roka skozi oblake, in govorili bodo o kazni božji. Kdor hoče biti po sili praznoveren, najde seveda lahko tudi v zroke za tako transcendentalno kazeno. To ni bilo nikdar težko.

Italija je "oropala" svetega očeta in sveto cerkev. To se je seveda že davno zgodilo, ali "božji mlini meljejo počasi." Nemara so v nebesih potrebovali tолiko časa, da so mogli pripraviti vse za potres.

Italija je bila članica trozveza, a ko sta šli Avstrija in Nemčija na vojno, je Italija ostala dema. "Izdajstvo." Zdaj jo Bog za to kaznuje.

Italija mobilizira. Poslala je Turčiji zaradi incidenta v Hodeidi ultimatum. S potresom jo je Bog posvaril.

Na kakršno stališče koli se postavi krščanska duša, Boga vedno lahko spravi v svoje zadeve.

Mi, ki smo bolj brezverni, ne maramo nadlegovati Boga ob vsaki priliki, ker vemo, da je iskali vzroke elementarnih dogodkov v prirodnih zakonih, ki se ne ozirajo ne na vernost in brezverstvo, ne na moralno in nemoralno, ne na dobroto in zla, ampak ne pozna vseh teh pojmov, ker pozna le svojo moč.

Nauke pa dobivamo iz takih prirodnih katastrof tudi mi, čeprav se razlikujejo od onih, ki jih prodajajo krščanski modrijani. Njih Bog bi imel preveč opraviti, če bi hotel zdaj porukati ta polotok, potem oni otok, potem cel kontinent pod-

kuriti tukaj kakšen vulkan, pihniti tam v vodo, da bi nastala poplava, premikati oblake, voditi roje kobilie na žitna polja in hrošče nad gozdove. Kajti razum na naši mali zemlji bi moral opravljati take hudobne posle na bilionih in trilionih drugih svetov, ne glede na to, da mora neprenehoma paziti, kako se kreće in suče brezstevilno zvezd, solne, planetov, lun, megal i t. d., ki smejo pač tudi le tedaj treščiti druga ob drugo, kadar je to njegova volja in kadar jih mora kaznovati.

Ne, mi ne vlačimo nobenega Boga v te reči, ker nočemo podktitati vsegamočnosti, da potrebujemo šibko za vzgojo človeštva kakor ubog šomašter v hribovski vasi. Ne potrebujemo božjega hrbita, da bi nanj valili vsakovrstne strahote, ker ne vemo, čemu bi bilo tedaj treba prirodnih zakonov, ki se razkrivajo znanosti v vsej svoji veličini, močnosti in čudovitosti.

V tem razodevanju pa se nam kaže, da nima priroda do svojih bitij ne ljubezni ne sovraštva. Kar se mora po njenih zakonih zgoditi, se zgodi, brez obzira na to, če človeku koristi ali škoduje.

In vendar so njena dejanja zgovorna. Kakor da je posebljena in da govoriti človeku z njegovim jezikom. Le malo potruditi se mora, da ga razume.

Po nešteh evropskih bojiščih, v Afriki; Aziji, na morju se pobijajo ljudje, požigajo vasi, rušijo se mesta prelivajo kri. Strahovito divja vojna, in vsi stojimo pod vtiskom te zgodovinske grozote, brez moči, da bi izrazili svoja čuvstva, za katere nimamo besed. Velikanska tragedija, velikanska prikazan je ta vojna v svoji doslej nedoseženi grozoti.

Sredi te svetovne igre pa se naenkrat oglaši Priroda.

Ubogi ošabni človek, kaj je vsa tvoja sila v primeri z mojo močjo! Leta, desetletja so se pri-

pravljaljajo države; na miljone ljudi je v njih znašalo svoje davčne krone in marke in franke, da se je v dolgem času nabral denar za tvoje klanje. Na miljone ljudi si je moralno trgati od ust domeske za Molohove zahteve. Na miljone ljudi je moralno v potu svojega obraza izdelovati puške in bajonet, topove in možnarje, ladje in trdnjave, da se morete moriti. Kakšna ogromna svota naporov, žrtev, misli — za tak žalosten fakt!

A jaz, Priroda, se le zganem — le eno sekundo, dve — in učinek te kretanje je hipoma tak kakor ga dosežejo tvoje armade po neskončnih pravah in po dolgem, dolgem, krvavem trudu. Cele tedne streljajo tvoji topovi, preden porušijo sovražnikov zid; jaz se zmajem, in tu leži v prahu palača, tam katedrala, tam pol mesta, tam celo vas. Sto krogel poštejš iz svoje puške, da ubiješ enega ubogega človeka, svojega brata. Jaz le malo porukam to zemeljsko skorjo in 14.000 jih je ubitih, 20.000 ranjenih!

Kadar je najstrašnejši, je človek še Pigmej, pritlikave, mravljinje vpršič velike Prirode.

Ali kar slišimo v njenem strahotnem nauku ni samo roganje, temveč nekaj veliko večjega.

Toliko sile, toliko fizičnega in duševnega napora, toliko blaginje žrtvuje človek, to malo, ubogo bitje, za klavrnji rezultat, da naposled ubije sebi enako bitje, ali pa da je sam od njega ubit — bolj kakor hoče slepa sreča nego on sam. Preden si je oprtal puško, je bil siromašno živo orodje, kadar jo odloži, bo zopet to. Vsi velikanski uspehi, ki jih bodo za oslepljevanje ubogih na duhu zapisovali v oficielne akte in v šolske knjige, so komično majhni dogodki, čim jih premiriš z merilom prirode.

Vsa ta velika, grozna vojna s svojimi mrliči in pohabljenimi, s svojo krvjo in s svojimi solzami, s svojimi križci in medaljami je smešna, do joka smešna s stališča prirode in njenih zakonov.

Sama pa mu kaže brezčutna priroda, sovražna in prijateljska obenem, kje bi bile njegove velike naloge, dostenje umnega bitja, ki se imenuje kralja v stvarstvu in baha s svojim napredkom.

Boj človeka proti človeku, umetno prikrajšavanje itak kratkoga življenja, rokodelsko poobljenje itak slabih teles, vse le po volji male peščice, vse le za interes malega števila enako nепopolnih, v materinih bolečinah rojenih, umrjočih ljudi — kako malenkostno, kako klavrnje je to!

Tam pa je priroda s svojimi silami, ki povzročajo človeku danes nepopisno škodo, jutri pa mu lahko prinašajo neznamo korist. Bliski ž. oblakov je bil strahovita grožnja, dokler ni človek spoznal njegovega bivstva; danes mu njegova sila razsvetljuje hiše in mesta, goni vlake in vozove, giblje stroje, pomaga gledati, prenašati misli in zdraviti bolezni.

Tam so cilji, vredni boja, kjer se v svoji veličini javljajo sile, grozeče človeku, ne da bi vpraševalo za njegovo vero, narodnost, spol, starost, domovino, poklic, bogastvo in revščino.

Vsemu človeštvu groze, kakor da bi mu hotele z grmečim glasom pridivati: Tvoji interesi so enaki in boji človeka s človekom so nezmiselnii.

Karkoli je človeštvo doseglo velikega, je doseglo s solidarnostjo. Karkoli hoče doseči, da seže le s solidarnostjo. Čim večji so cilji, tem več je treba solidarnosti. Za naloge vsega človeštva je treba solidarnosti vsega zemeljskega rodu.

Glasno govoriti priroda. Ali na miljone ušes je gluhih in ne razumejo njenega nauka. Kdor ga razume, je poklican in dolžan, da ga tolmači nevednim. Kajti dokler se ne bo zakon solidarnosti izvrševal po vsem zemeljskem planetu, ostanejo pritlikavski rod.

Naš vsakdanji kruh.

Tudi to so nam razlagali.

Ne skrbi za jutri, ne zbiraj za pojutršnjem — so rekli —, prosi Boga, naj ti da, kar potrebujes danes. In dal ti bo. Jutri ga prosi vnoyič, in dal ti bo zopet. Zaupaj nebeskemu očetu, in dajal ti bo zaradi tvojega zaupanja.

Pšenica in koruza, krompir in fižol raste v božji prirodi.

Ali Bog je izgubil oblast nad svojo naturo in njenimi darovi. Kapitalistična družba je reformirala te reči in napravila red.

Od Boga ni mogoče izprositi ne mope ne mesca, ne oblike ne strehe. Kapitalisti so mogočnejši od nebeškega očeta.

Vpeljali so še drugo razliko.

Boga — s o nas učili — je treba le moliti. Kapitalistom je treba vse plačati.

Molitev za vsakdanji kruh ne doseže več nenes. Ako ne doseže kapitalističnega gospodstva, se izgubi v prazni neskončnosti kakor glas upijočega v puščavi.

Če se hoče kaj kupiti, je treba denarja, in da se dobi denarja, je treba staršev, ki so ga že nabrali, kapitala, ki nosi obresti, ali pa dela.

Prositi za vsakdanji kruh se pravi prositi za delo. Kapitalistom ni treba moliti, ker jim kup denarja zagotavlja vsakdanji kruh, vsakdanje petčenko, vsakdanje vino, če se jim zljubi, pa tudi vsakdanjega šampanja.

Molitev bi bila torej le za proletarea. Toda Bog ne oddaja delo. Torej "oče naš" ni v nebesih, ampak v kakšni rezidenci na zemlji. Moliti nebeškega očeta ne pomaga nič; moliti bi bilo treba Rockefellerja, Carnegieja, Morgana, Garyja in Schwaba.

Tak je novodobni Olimp.

Miljonarji stoje nad Bogom.

Vojna in bestialnost.

Iz Švice prihaja grozno poročilo. Če ga češta, išče in išče kakšno točko, na katero bi se mogel opreti, da mu ne bi bilo treba verjeti. Ali ne najde je. In kadar mora naposled sam sebi priznati, da ima to, kar četa, dokazilno moč, ga oblije kurja polt in zbežal bi v puščavo, tja kjer je najbolj samotna; kajti — človeka je sram, da je človek.

Za vojne grozote gre, za barbarstvo. To je poglavje, ki ga četa človek že s topimi čuti. Pet mesecev traje vojna. Klanje se nadaljuje dandan.

Vsek trenotek se zgodi kaj strašnega. Čez miljon ljudi je mrtvih; čez tri milijone ljudi je ranjenih, bolnih, vjetih. Vsaka bitka, vsaka patroška praska, vsaka kanonada je grozna. Življenje v mokrih ali zmrzlih zakopih je grozno, stradanje je grozno. Skratka — vsa vojna je grozna.

Ali vendar je med grozotami in grozotami razlika. Ako smo se privadili dejstvu, da je vojna in vemo, da ne moremo dejstva samega izpremeniti, smatramo tiste grozote, ki jih povzročajo vojne operacije, za normalne. Ali četudi nam te vsakdanje veste otape žive in nas napravijo ečine, sk nam morajo vendar najezziti lasje na glavi in ustaviti dih, ako nam pridejo pred oči opisi barbarstva, o katerih poroča profesor Reiss.

Dolgo se je Srbija pritoževala, da tepta avstrijska armada na njenih tleh vse zakone mednarodnega prava s petmi in da poenžajo nekateri njeni oddelki zverinska dejanja. Tem tožbam se ni pripisovala posebna važnost, kajti podobne obdolžitve prihajajo od vseh koncov in krajev, in čimdalje traje vojna, tem bolj se mnoge.

Nekoliko več pozornosti je zbudila tožba, katero so bili podpisali dr. Artus von Tiennow, Julij Schmidt, Janij Krasojević in dr. Nikolajević. Švicarski odsek ženevske konvencije je postal profesorja z lausanskoga vsečilnika H. A. Reissa v Srbijo z nalogom, naj preišče zadeve, katerih se tiše tožba, in gleda, da dobi dokaze, s katerimi bi se mogla dognati resnica.

Profesor Reiss, ki je bil nato res v Srbiji, poglavito v okolici Šabca, je podal ženevski konvenciji poročilo o svoji preiskavi. In to poročilo učinkuje, kakor da bije človeka s kolom po glavi.

Dasi nimamo v sebi nobenega "avstrijskega" čuvstva, dasi nam je vsa ta vojna zoprena kakor svetniku pekel, dasi nimamo z njim in z njenimi nagibi kaj opraviti, nas je vendar sram v dno sreca, kakor da smo sami zadeti s temi tožbami.

Profesor Reiss konstatira v uvedu svojega poročila, da gre za nemško in madjarsko vojaštvvo, ki je vršilo grozne zločine med mirnim srbskim prebivalstvom; za barbarstva slovenskih vojakov ni našel dokazov.

Mala tolažba — ali zelo majhna! Ne višina civilizacije in kulture, ampak plemenska sorodnost je preprečila še več grozodejstev. To ni sijajno izpričevalo za ljudi. Nemški in madjarski vojaki so ljudje kakor češki ali slovenski. V normalnih razmerah so tako dobrni in takso slabi, kakor ljudje drugih narodnosti. Vojna je iz njih — gotovo ne iz vseh — napravila divjake.

Ali to, kar poroča švicarski profesor, bi bilo vendar nemogoče, ako ne bi bile živalske strasti umetno vzgajane in podpihanove. Kako so mogači učiti te ljudi, kaj so jim morali govoriti o Srbih, kakšno vlogo je moralaigrati inteligencia, da so postala takva zločinstva mogoča?

Toda poslušajmo, kaj pravi profesor Reiss.

On dolži avstrijsko armado, da je požigala srbska mesta in vasi, morila brez provokacije srbsko prebivalstvo, onečaščala žene in dekleta, uničila letino in kmetije, ter izvršila vsakovrstna hudoščestva, za katere ni bilo nobene vojaške potrebe in za katera ni mogel on najti niti najmanjšo opravičbo.

Število meseca avgusta pomorjenih prebivalcev vsake starosti in obojega spola ceni profesor Reiss na 4500. Nobena teh žrtev ni zakrivila dejanja, ki bi opravičevalo maščevanje avstrijskega vojaštva. Na svojem umikanju čez

mačvansko planjavo so Avstrije popolnoma opostošili to ozemlje. Mesta in vasi so popolnoma uničene, prebivalci so bilj trpinčeni in mnogo jih je bilo pobitih. Celo živino, katere ni moglo avstrijsko vojaštvo porabiti, so pobili.

Po letini ni bilo v tem kraju nobene sledi. Nemško in avstrijsko vojaštvo je požigalo vso pravljeno žrtev.

Najgroznejše, kar pripoveduje profesor Reiss in za kar pravi, da ima neizpodobne dokaze, je sledi:

Petdeset moških, ženskih in otrok je bilo z žico skupaj zvezzano in pogzano v globoko jamo. Madjarski vojaki, ki so storili to divjaško dejanje, so streljali v to človeško grmado, in dasi so bili med njimi še živi ljudje, so zasuli vse skupaj s prstjo, katero so trdno potepitali. Profesor Reiss je dal odkopeni to jamo in jo je fotografiral. Po njegovem zatrjevanju je moralna biti večina ljudi še živa, ko so jih zasuli.

Tudi za drug slučaj, v katerem je bilo osemajstovje oseb z žico povezanih, starejši ljudje sprejeli, na kraju pa dva do triletnih otrok; h kateremu je bil privezan še psiček, pravi profesor Reiss, da je pripravljen doprinesti absolutno zanesljive dokaze. Te ljudi so avstrijski vojaki prisilili, da so morali plesati okrog ognja, in ko so bili takoj utrujeni, da se niso mogli več gibati, so jih z bajonetom nagnali v ogenj, kjer so se živi sezgali.

Nadavnim umori, izvršeni od posameznih avstrijskih vojakov, so bili tako pogosti, da se jim že skoraj ni posvečevala nob

PROTI MILITARIZMU.

Skrb za varnost države je lepa reč. Socialistično stališče razumejo popolnoma napačno tisti, ki misijo, da hoče socialistična stranka državi odreči možnost obrambe, ako je napadena. Če je socializem načeloma nasproten vojni, se mora to vedno razumeti v tem zmislu, da hoče socializem ustvariti razmere, v katerih ne bo več povoda za vojno. Nikdar si pa socializem ni prisoval moči čudežev, in od kapitalistične družbe ne pričakuje, da bo obračunala z vojno.

Socialistična stranka se bo z vsemi močmi upirala vsaki vojni, ki gre za osvajanje, za uničevanje neodvisnosti drugih, za kapitalističnim razširjanjem. Ali če se košček težko pridobljene svobode ne more ohraniti drugače kakor z vojno, ne bo socializem nikdar zahteval, da naj se zaradi kakšne blede teorije svoboda žrtvuje tiranstvu.

Zaradi tega je tudi napačno misliti, da se socialistična stranka upira sistemu narodne obrambe sploh. Pač pa je med sistemom in sistemom razliku; če je eden sprejemljiv, ni zato sprejemljiv vsak.

Odločeno se mora socializem upirati vsakemu militarizmu. Njegovo jedro je stalna armada. Kjer se ona vgnezdi, si prejalislo pribori prvo mesto v državi in sčitači vse druge interese podse. Militarizem postane sami sebi cilj in namen; čim se primereno razvije, ne služi več on narodu, ampak narod mora služiti njemu.

Praktično se to lahko opazuje po vseh militarističnih državah, najbolje na Nemškem in predvsem na Pruskom, kjer je militarizem dosegel vrhunce, tako da je postal vzor drugim državam, ki ga skoraj po opije posnemajo.

Kaj pomeni militarizem, povede predvsem proračuni takih držav, v katerih je ta sistem razvit, zlasti če se primerjajo tekom daljše dobe. Tedaj se opazi, da požirajo vojaške zahteve v nekaterih takih deželah več kakor katerakoli državna potreba, in da ne naraščajo nobeni izdatki tako hitro in taki velikanski progresiji kakor militaristični. Kjer so stali pred štiridesetimi leti za vojaške zahteve tisočaki v proračunih, staje danes milioni.

Kakšno nardno gospodarsko škodo pomeni ta ogromna Molohova požrešnost, nam je jasno, ako si domislimo, da gre tu vseskozi za nepro-

duktivne izdatke. To je denar ljudstva, pometan v brezno, iz katerega se nikdar ne vrne noben vinar. To je izgubljeno delo milijonov.

Tega denarja pa bi bilo družbi treba na vseh koncih in kraji za resnične, deloma skrajno nujne potrebe.

Tisočletja že obdeluje človek zemljo, a vendar še ni dežele na svetu, kjer bi bila vsa tla takoj urejena, da bi moglo poljedelstvo, živinoreja, gozdarstvo i. t. d. dosegči največji mogoči uspeh. A gotovo je obdelovanje zemlje za človeštvo važnejše od militarizma, kajti zemlja ga mora rediti, in od produktivnosti zemlje je v največji meri odvisno blagostanje narodov.

Z miljardami, ki jih požira neproduktivni militarizem, bi se nešteta zemljišča lahko boljšala, močvirja osušila, suha tla nameščila, vode regulirale, skalnatih hribi pogozdili in povečala vsakovrstna rodovitnost.

Ves pametni svet priznava, da je za boljše življenje sedanjega rodu in za napredek poznejših rodov treba temeljite ljudske izobrazbe. Militarizem požira denar, ki bi lahko prisel v prid šolstvu in pospešil našo splošno kulturo.

Tako se kaže militarizem škodljivec s svojo materialno nenasitnostjo. Ali njegova škodljivost sega še vejiko dalje.

Kar je v moškem svetu zdravega, mora vse v njegove kasarne. Nekoliko let mora tam preživeti komisno življenje, čigar glavna vsebina je disciplina in subordinacija. Toda v vojašnici ne gre za tisto disciplino, ki je potrebna v vsaki družbi in ki je vtemeljena v solidarnosti, temveč za slepo zatajevanje samega sebe, za brezpogojno priznanje, da je misel greh in da razum ne tiči v glavi, ampak v zvezdi ali v katerem že znamenju, ki označuje šarzo. Korporal je absolutno modrejši od vojaka. Lajtnant je pa že cel Sokrates.

In lajtnant je stalna zvezda na militarističnem nebnu. On ostane v kraljestvu kasarne, kadar odidejo prvi, drugi, tretji rekruti. Oni, civilisti, se vrnejo kot rezervisti, on je še vedno tam. In novi rekruti, novi rezervisti prihajajo, rod za rodom, vsi pod njegovo roko, pod njegovo komando. On postane stotnik major, civilisti so vedno le rezervisti in rezervisti. Oni lahko opravlja najvažnejše posle v meščanskem življenju —

zanj so vedno le rekruti in rezervisti. Tesar in profesor, kmet in umetnik, kovač in izumitelj mu mora salutirati in "pokorno javljati," ter ga smatrati za višje bitje.

Tako nastane v militaristični državi posebna privilegirana kasta, ki ni nič manj domišljiva kakor nekdanji fevdale in ki hote ali nehote ubija demokratizem.

Institucija enoletnih prostovoljev in rezervnih častnikov, ki jo potrebuje militarizem ne le zato, da mu ne zmanjka oseb za oficirska mesta, ampak tudi zato, da se ne zameri "boljšim slojem," prenaša militarističnega duha v civilno življenje. Po državnih, deželnih, mestnih uradih, povsod kjer je kaj oficelnega, povsod kjer so "šarže" in "rangji" se vpeljuje subordinacija po vojaškem vzoru. Birokracija se uniformira, dobiva znamenja svoje stopnje in se s svojo obleko povzdiguje nad "navadne" civilne ljudi.

Ce je današnja Prusija takorekoč ena sama velika kasarna, se lahko pravi, da gredo vse militaristične države to pot in se bližajo temu cilju.

Nobene salomonske modrosti ni treba, če se hoče spoznati, da izpodjeda tak sistem vse temelje demokracije in vsebuje največjo nevarnost za ljudski napredek.

Z militarizmom je vrednost ustavnosti in parlamentarizma popolnoma paralizirana. Države z razvitim militarizmom so absolutistične, pa naj bo njih konstitucionalna oblika kakršna koli.

V pruskem deželnem zboru je pred par leti neki nadut junker dejal: "Cesar mora vedno imeti toliko moči, da ukaže lajtnantu, naj vzame deset mož in z njimi razrene parlament."

Zgražali so se zaradi teh besed; nesramne so bile. Ali da je na Prusku tako se ne da tajiti. Če bi cesar poslal lajtnanta in deset mož z nasajenimi bajoneti v deželni zbor, bi se ta razšel in bil bi konec besed.

Ko je bila pred Khuen Hedervaryjevo vlado na Ogrskem opozicija v večini in je prišla v konflikt s krono, ni sicer cesar poslal lajtnanta v parlament, pač pa obrsta Fabriciusa, in ta je z bajoneti razgnal poslance prav tako, kakor bi bil to lahko storil lajtnant ali pa tudi feldvebel. Ljudska volja, ki je poslala poslane v parlament, ni bila vredna piškavega oreha. In ko je

postal Khuen Hedervary ministrski predsednik, je predelal tudi to ljudsko voljo po svoje — zoper s pomočjo militarizma. Kjer se je bilo batiti bi zmaga opozicija, tja je prišlo vojaštvu "čuvat red," in v vsakem takem kraju je vladala dočelo večino.

Kdor bi hotel zbirati take dejanske primere, bi lahko posvetil temu delu vse življenje, imel bi vedno dosti opravka, in sestavil bi lahko celo, veliko knjižnico.

To so tehtni in pretehtni razlogi, iz katerih se demokratični socializem upira militarizmu. Še posebno važen pa je ta moment, da je militarizem večno nevaren delavskemu gibanju. Danes jih je na tisoče na evropskih bojiščih s puškami v rokah, ki ne morejo vedeti, če ne pride kmalu po vojni dan, ko se bodo ravno te puške obračale proti njim, kakor so se že obračale.

Zagovorniki militarizma nam radi pojo pensem o njegovi vzgojevalni vrednosti. Pri vojakih — pravijo — se ljudje navadijo reda in imajo od tega korist za vse življenje.

Mi bi brez pomisla priznali še več. V Avstriji n. pr. kjer je ljudsko šolstvo še vedno zelo zanemarjeno, se je marsikdo še le pri vojakih naučil čitati in pisati. Take slučaje poznamo sami in ni nam jih treba še le dopovedovati.

Ali taki dokazi nas ne morejo prepričati. Ako bi militarizem le nekoliko milijonov manj pogolnil, bi ostalo za šolstvo toliko denarja, da bi vsi duševno zdravi lahko znali ne le čitati in pisati, ampak še kaj več, in ne bi bilo treba tistih drobitin, ki jih pobere ta ali oni posameznik v kakšni "Unteroffiziers-Bildungschule."

Kar se tiče reda, mislimo, da je tudi to naloge šole, v katero pride človek prav kakor pa v kasarno, kamor prinese večinoma že gotov značaj. Razuntega pa je tisti "red" ki si ga želim in ki naj izhaja iz svobodnega poznanja potrebe, nekaj drugega kakor red iz vojašnice.

Tudi v Ameriki imamo ljudi, ki se trudijo, da bi presadili evetko militarizma sem. In priznati se jim mora, da niso leni, temveč razvijajo veliko delavnost in agitacijo. O nagibih, ki jih vodijo pri tem delu, izpregovorimo drugič. V pričo njihove vsiljive propagande pa je skrajno potreben, da spožna ljudstvo vse nevarnosti militarizma, da se jim bo znalo tudi uspešno upreti.

Berchtold demisioniral.

Kdo je Berchtold?

Grof, avstro-ogrski minister za zunanje zadeve, veleposestnik — velika reč. Našim čitateljem je znano.

Tudi njegova demisija je velika reč. Vse časopisje poroča, da je povsod zbudila senzacijo.

To je pač naravno. Ako demisionira vodja zunanje politike v državi, ki se vojskuje, sredi vojne, mora to senzacionalno učinkovati. V Berchtoldovem slučaju gre pa še za to, da ni bil le vodja avstrijske zunanje politike, ampak tudi povzročitelj vojne, iz katere sedaj beži.

Nobeno politično mesto v državi ni v slučaju vojne tako važno kakor mesto zunanjega ministra. Posebno velja to za habsburško monarhijo, v kateri prihajata mnistrska predsednika že zaradi tega manje do veljavne, ker sta dva in ker predstavljata dve državi, medtem ko reprezentira zunanj minister enoto.

Nehote mora vsakdo vprašati, kaj se je zgodilo, da zapušča krmar ladjo v tako kritičnem času in potruje na ta način vprito vsega rado-vednega sveta, da nekaj važnega v državi ni v redu. Kajti Berchtoldov odstop se ne da zakrnikati s pretvezo, ki se navadno rabi pri odstavljanju nesposobnih generalov, češ da odstopajo iz zdravstvenih razlogov ali pa zaradi starosti.

Grof Berchtold je razmeroma mlad mož in o kakšni resni nenačni bolezni ni nihče ničesar slíšal.

Zdi se, da v Avstriji čutijo, da se za to demisijo ne morejo iskati pretveze, ker se ne bi dal nihče na svetu preslepi z njimi. Če pa je tako, tedaj tiči v tem že priznanje, da je zunanj minister demisioniral iz političnih razlogov, in sicer morajo biti to zelo tehtni razlogi, zakaj zaradi malenkosti ne bo noben vodilni minister v takem času zapuščal svoje odgovornosti in kazal svetu sliko notranjih razprtij.

Grof Berchtold je pred javnostjo v prvi vrsti odgovoren za sedanjo vojno. On je sestavil in odpolnil tisti ultimatum Srbiji, ki je moral povzročiti vojno, ker jo je hotel povzročiti.

Diplomatični posli so po vseh sedanjih državah tajni. V Avstriji z njenimi absolutističnimi tradicijami še nekoliko bolj kakor drugod. Zato je tudi Berchtoldova demisija zavita s skrivnostnim pajščanom, in preden se bo izvedela vsa resnica, bo preteklo precej časa. Tako bo tudi še treba potrpljenja, preden bo natančno znana vloga, ki jo je Berchtold igral v avstrijski politiki.

Sedanji ex-minister je bil svoj čas avstrijski veleposlanik v Petrogradu, in zato so razni državni preroči ob njegovem imenovanju sklepali, da bo vodil politiko zbljanja in sporazuma med Avstrijo in Rusijo.

Imenovan je bil v čudni dobi. Njegov predhodnik je bil grof Aehrenthal, ki je izvršil aneksijo Bosne in Hercegovine, kar je položilo v evropsko politiko kal velike nevarnosti. Pozneje si je na drugi strani pridobil znatno zaslugo s tem, da je preprečil vojno, katero je hotel izzati avstrijski generalni štab in Italijo.

Aehrenthal je težko obolel in zaradi tega večkrat podal cesarju demisijo, ki pa ni bila sprejeta. Dobil je daljši dopust in namestnika. Ali — zadnji dan, tik pred njegovo smrтjo mu je bilo naznanjeno, da je Franc Jožef blagovolil sprejeti njegovo demisijo in imenovati Berchtolda za njegovega naslednika.

To se popolnoma vjema z blagimi srčnimi lastnostmi habsburške hiše...

Prvi mesec Berchtoldove dobe so bili razmeroma mirni. Značilno je bilo le to, da je trdovrtno podpiral vse zahteve vojnega ministrstva, tudi tiste, ki so bile tako pretirane, da se jim je upiral celo ogrski finančni minister.

Velik preobrat je nastal, ko je izbruhnila balkanska vojna. Berchtold je sicer proglašil neutralnost Avstrije, ali kmalu se je očitno pokazala njegova protisrbska politika, ki se je hitro stopnjevala do neutajivega sovraštva. Ne le da je Avstrija kljub svoji oficielni neutralnosti delala Srbiji zapreke na vseh koncih in krajin, jo je tudi naravnost provocirala; pod Berchtoldovim ministrstvom je bil vpeljan tisti infamni sistem

političnih in časnikarskih laži, ki je imel namen očerniti Srbijo pred vsem svetom kot barbarično in razbojniško državo in tako najti umetni povod za napad.

Iz govora bivšega italijanskega ministrskega predsednika Giolittija na javni seji italijanske zbornice je sedaj znano, da je Avstrija takrat res hotela napasti Srbijo in da je zahtevala v ta namen nemško in italijansko pomoč. Da bi mogla iz ofenzivne vojne napraviti defenzivno, je Berchtoldova diplomacija s pomočjo svojega podlega "literarnega biroja," ki je oskrboval časopise z infamno zlaganimi vestmi, kovala zaporedoma afere začenši s Prochaskovo, pa dalje brez konca in kraja.

Znano je, da sta se na Dunaju borili mirovna in vojna stranka za odločilni vpliv. Nekateri so mislili, da zastopa Berchtold protivo strujo. Zdi se nam, da so se motili. Kajti ravno oficielna politika je bila ves čas provokatorična, in mobilizacija avstrijske armade, ki je trajala še čez drugo balkansko vojno, je le povečala izvajanje.

Pomirila se ni avstrijska zunanja politika niti tedaj, ko je bilo na Balkanu že vse demobilizirano. Srbija je izkušala doseči boljše stike z Avstrijo in je imenovala Jovanovića za svojega poslanika na Dunaju, o katerem je znano, da se je trudil za mirno sosedovsko razmerje. Ali Berchtold je bil bladen kakor led.

Naposled je prišel sarajevoški atentat, ki je za nas še vedno nepojasnjeno poglavje. Berchtold se je mesece dni pripravljal, da je sestavljal ultimatum. To je bilo čas, da ne more biti govora o pogenljivju. Jasno je, da je bila vsaka beseda pretehtana, in vsi, ki so sodelovali pri sestavljanju tega dokumenta, so se morali zavedati, kakšne posledice mora imeti tak ultimatum. Dokaz je tudi v tem, da se je Avstrija že takrat popolnoma pripravila za mobilizacijo.

Berchtold je za ultimatum absolutno odgovoren, ne le po splošnih diplomatičnih šegah, ampak tudi zato, ker bi bil moral brezpogojno demisionirati, če se ne bi bil strinjal z vsebino in formo spisa in z njegovimi neizogibnimi posledicami.

Berchtold je odgovoren za vojno.

In sedaj, po petih mesecih te vojne demisiorira.

Zakaj? Kaj se je zgodilo? Kaj se godi v Avstriji? Kakšne struje se bojujejo tam? Kakšna velika nasprotja se krešejo tako, da se ne da več utajevati?

V Berlinu pravijo: menjava ministrov se označuje za nepričakovano. To pomeni, da je tudi nemška vlada presenečena.

Iz Kodanja poročajo: Demisija grofa Berchtolda je povzročila velikansko senzacijo in bo imela velik moralen vpliv. Visok diplomat izjavlja, da so že dolgo vladala velika nasprotja med nazorji cesarja Franje Josipa in grofa Berchtolda. Zadnji je izjavljal, da ne more biti več sporazumen z avstrijsko vojno taktiko in priporočil je baje, naj se sklene mir pod najugodnejšimi pogojimi, ki so v sedanjih razmerah še mogoči, preden bo Avstrija popolnoma ruinirana.

Iz Londona brzojavljajo: Vest, da je grof Berchtold resigniral in da

ADVERTISEMENT

Bol. Pod. Društvo

Ustanovljeno 16. januarja
1892.Inkorporirano 24. februarja
1908 v državi Kansas.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MRATIN OBERŽAN, Box 72, E. Mineral, Kans.
 Podpreds.: JOHN GORŠEK, Box 179, Radley, Kans.
 Tajnik: JOHN ČERNE, Box 4, Breezy Hill, Mulberry, Kans.
 Blagajnik: FRANK STARČIĆ, Box 245, Mulberry, Kans.
 Zapiskar: LOUIS BREZNİKAR, L. Box 38, Frontenac, Kans.

NADZORNIKI:

PONGRAC JURŠE, Box 207 Rdley, Kans.
 MARTIN KOCMAN, Box 482, Frontenac, Kans.

ANTON KOTZMAN, Frontenac, Kans.

POROTNI ODBOR

JOSIP SVATO, R. 4, Woodward, Iowa.
 FRANK STUCIN, Box 226, Jenny Lind, Ark.
 MATILJA ŠETINA, Box 23, Franklin, Kans.

Pomočni odbor:

FRANK SELAK, Box 27, Frontenac, Kans.
 JOHN MIKLAVC, Box 227, Frontenac, Kans.

iprejvma pristojbina od 16. do 45 leta znaša \$1.50.

Vsi dopisi se naj blagovolijo pošiljati, gl. tajniku

Vse denarne pošiljatve pa gl. blagajniku.

IMENIK IN NASLOVNIK URADNIKOV KRAJENIH DRUŠTEV

A.S.B.P.D. V LETU 1915.

St. 1. Frontenac, Kans.

Predsednik: John Miklauc, box 227; tajnik Louis Bresnikar, Box 38; blagajnik Leo Hromek, box 263. Vsi v Frontenac, Kans. Seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu.

St. 2. Chicopee, Kans.

Predsednik: Joe Lesjak, box 65; tajnik And. Polowich, box 23; blagajnik Fr. Stumfel, box 25. Vsi v Chicopee, Kans. Seja se vrši vsako 3. nedeljo v mesecu.

St. 3. Newburg, Kans.

Predsednik: Anton Malis; tajnik John Črepinsk, box 29; blagajnik John Strah, box 60. Stanujejo vsi na R. F. D. No. 2, Mulberry, Kans. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 4. Mineral, Kans.

Predsednik: Louis Mandelj, Stone City, Kans.; tajnik Frank Košitz, box 32, Mineral, Kans.; blagajnik Fr. Speser, box 131, Mineral, Kans. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 5. Weir, Kans.

Predsednik: Tomáš Mraolja; tajnik Yodock Moosbrugger; blagajnik Peter Kukovic. Vsi v Weir, Kans. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 6. Yale, Kans.

Predsednik: Anton Močnik; tajnik John Hribernik, box 158; blagajnik Math Breznik, box 116. Vsi stanujejo na R. F. D. No. 2, Irwin Pa. Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu.

John Černe, gl. taj.

St. 7. Curanville, Kans.

Predsednik: Joe Knes; tajnik Joe Miklauc; blagajnik Peter Hofer. Stanujejo vsi na R. R. No. 8, Pittsburgh, Kans. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 8. Fleming, Kans.

Predsednik: Matej Lomšek, R. R. No. 2, box 82, Cherokee, Kans.; tajnik Jacob Cukjati, R. R. No. 2, box 83, Pittsburgh, Kans.; blagajnik John Bobnar, R. R. No. 2, Cherokee, Kans. Seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu.

St. 9. Redley, Kans.

Predsednik: Frank Vehar; tajnik Alex Cukjati, box 81; blagajnik Louis Lekše. Vsi v Radley, Kans. Seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu.

St. 10. Jenny Lind, Ark.

Predsednik: Mike Pavénik, box 82; tajnik Frank Grile, box 37; blagajnik Anton Kolbe. Vsi v Jenny Lind, Ark. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 11. Breezy Hill, Kans.

Predsednik: John Pečnik, R. F. D. No. 2, Mulberry, Kans.; tajnik Rohus Godina, box 13, Breezy Hill Sta., Mulberry, Kans.; blagajnik John Žordan, Breezy Hill Sta., Mulberry, Kans. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

St. 12. Cherokee, Kans.

Predsednik: Leo Prelonž; tajnik Martin Premk, box 21; blagajnik Andrej Medved, box 2. Vsi v Cherokee, Kans. Seja se vrši vsako zadnjo nedeljo v mesecu.

St. 13. Adamson, Okla.

Predsednik: Frank Škarš, box 54; tajnik John Pieak, box 238; blagajnik John Gregorina. Vsi v Adamson, Okla. Seja vsako 2. nedeljo v mesecu.

St. 14. Maynard, Ohio.

Predsednik: Anton Resnik, box 501; tajnik Louis Enoch, box 343; blagajnik Joe Mihene, box 22. Vsi v Maynard, O. Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu.

St. 15. Franklin, Kans.

Predsednik: John Žager, box 8; tajnik Vincent Egoršek, box 45; blagajnik Ant. Košir, box 20. Vsi v Franklin, Kans. Seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

St. 17. Carney, Iowa.

Predsednik: Vincenc Pirnat, R. No. 4, E. Des Moines, Iowa.; tajnik Mike Krantz, R. No. 4, Des Moines, Iowa.; blagajnik Louis Blasnik, box 61, Carney.

DAN BREZPOSELNIH.

Akcijaki odbor eksekutive Socialisticke stranke v Ameriki je na svoji nujni seji sklenil slednji proglos:

Pet miljonov mož in žena je v Ameriki brez dela.

Nekaj velikega se mora zgoditi, in delavci so edini, ki morejo to storiti.

Predlagamo petek, 12. februarja, za narodni dan brezposelnih. Velika armada brezposelnih, ki rompa pobita in potra v bedi od mesta do mesta in prosjači povsod za delo, pomeni veliko socialno tragedijo.

To je tragedija trpečih in obenem tragedija za one, ki se morajo vsak trenutek batiti, da bodo tudi vrzni mednje. Tragedija je za narod, ki mora napoved prenašati vse posledice, ki izvirajo iz nje.

Za nas, ki delamo, za nas iz organiziranega delavskega gibanja in iz socialističnega gibanja pomeni ta tragedija dvojno nevernost. Vse, kar nam je dragoo, vse upanje naše lastne osvoboditve ali našega socialnega napredka, vaska možnost razvoja naših organizacij je na kocki.

Naj li vztrajamo vedno kakor gluhi, kakor živina, ki se goni v klavnico, kot žrtev nepopravljive, nepotrebne socialne tragedije?

Vse v tej krizi nam ukazuje, da pripravimo globoko segajočo akcijo, ki pokliče delavce naroda

vod zastavo. Z ozirom na te razmere, kakršnih še ni bilo, je akcijaki odbor sklenil razglasiti Lincolnov rojstni dan, 12. februar 1915 za vse delavcke in socialistične organizacije za dan brezposelnih. Ta dan naj se prirede po vseh mestih po vsej deželi veliki shodi organizirane delavstva in socialističnih sil kot demonstracija proti brezposelnosti. Razpravlja naj se o sredstvih in potih, ki so mogoča, da se ublaži beda in odpravi zlo, ki izvira iz te socialne tragedije.

V vseh vasih, v vseh mestih morata dan s tisočerih odrov zadržeti protest brezpravnih proti sramoti brezposelnosti. Sklep delavstva, da se za vedno odpravijo te razmere, mora dne 12. februarja odmevati po vsej deželi.

Delavci, demonstrirajte za svoje pravice!

USTAVLJENA PREISKAVA.

Vojno sodišče v Ljubljani je ustavilo preiskavo proti bivšemu ljubljanskemu županu Ivanu Hribaru in proti profesorju dr. Fr. Iliešiu. Oba sta izpuščena.

Vest ljubljanskih listov, da je Hribar obojen na 18 mescev, torej ni bila utemeljena.

Zaprli so oba, ko se je vojna pričela, kakor so zaprli v Ljubljani čez 600 oseb, enostavno zato ker so jim bile "sumljive".

TRIMESEČNI RAČUN J. S. Z.

od 1. oktobra do 31. decembra 1914.

DOHODKI.

Oktober:

	\$370.95
Prenos iz septembra	382.85
Prispevki članov	.85
Članske knjižnice	15.00
Znaki	17.90
Literatura	53.40
Agitacijski fond	95.55
Fond za zvezno tiskarno	4.53
Razno	
Skupaj	\$841.13

November:

	\$302.90
Prispevki članov	1.06
Članske knjižnice	9.50
Znaki	1.15
Literatura	33.60
Fond za zvezno tiskarno	2.00
Repičev fond	19.37
Dolgoči in drugo	
Skupaj	\$370.18

December:

	\$350.88
Prispevki članov	3.60
Članske knjižnice	4.65
Znaki	21.60
Literatura	61.80
Fond za zvezno tiskarno	4.25
Repičev fond	6.60
Razno	
Skupaj	\$460.18
Skupaj dohodkov	\$1,771.39

IZDATKI.

Oktober:

	\$189.50
Stranki za članarino	190.70
Zvezni tiskarni	96.80
Plače	18.84
Poština	2.00
Literatura	80.80
Agitacija in pot stroški	2.00
Tiskovine, pečati in druge potrebštine	100.00
Stranki za znake in čl. knjižice	10.00
W. F. of M. za obrambni fond	5.97
Razno	
Skupaj	\$696.61

November:

	\$153.80
Zvezni tiskarni	109.95
Plače	24.00
Poština	14.00
Literatura	5.65
Tiskovine in urad. potrebštine	17.25
Razno	
Skupaj	\$328.25

December:

	\$172.90
--	----------

Burian nasleduje.

Na Berehtoldovo mesto, katerega je avstrijski cesar pri njegovem odhodu "odlikoval" z velikim križem reda sv. Štefana, je imenovan baron Burian de Rajeez za avstro-ogrškega ministra za zunanje zadeve.

Casopisi spajajo s tem imenovanjem vsakovrste kombinacije, glavno to, da dobi Ogrska večjo veljavo v politiki habsburške monarhije karor doslej. Burian je namreč ogrski državljan in ima ogrsko plemstvo.

Z gradovi v oblakih se ne bomo bavili. To prepuščamo žurnalistom, ki hočejo biti zanimivi za vsako ceno, tudi za to, da se blamirajo. Ker pa je imenovanje zlasti v sedanji dobi vsekakor važno in bo Burian igral vlogo, na katero se bo treba ozirati, hočemo konstatirati, kar se more konstatirati brez rebusov.

Burian, ki je madjariziran Srb, je bil prej skupni finančni minister. Znano je, da je uredba cele habsburške monarhije vsled njenega dvojnega karakterja precej konfuzna. Avstrija ima tega pa so še trije "skupni" ministri", narmeč minister za zunanje zadeve, vojni minister in skupni finančni minister. Z zunanjimi zadevami nima ne avstrijski ne ogrski parlament ničesar opraviti. Tudi ces. in kr. vojska je skupna zadeva; med vojnim ministrom in parlamentima posredujeta avstrijski in ogrski domobranci minister.

Za skupne minstre ni nobenega predpisa, iz katere države naj bodo. Bilo je le neko tih pravilo, da je bil vedno vsaj eden izmed treh Madjar. Ogrska pa se je vedno bojevala za to, da bi imela dva, in včasi ju je tudi imela.

Tudi ministrstvo za zunanje zadeve je bilo že večkrat v madjarskih rokah. Tako n. pr. je bil stari Andrássy zunanjji minister v kritični dobi okupacije. Imenovanje ogrškega državnika za ministra zunanjih zadev ni torej nikakršna novost.

Kar se tiče večjega vpliva Ogrske na skupno politiko, j etreba pribiti, da je bil od začetka dualizma madjarski vpliv v monarchiji vedno večji od avstrijskega. Ogrska vlada je imela več moči od avstrijske, ogrski parlament je imel navadno več veljave od avstrijskega.

To je pogostoma segalo tako daleč, da je morala Avstrija plesati, kakor so žvižgali ogrski ministri. Zlasti v gospodarskih vprašanjih je bilo tako; in kriva je bila tega vedno slabost avstrijske vlade in neznačajnost avstrijskih meščanskih strank. Ko je n. pr. ogromna večina avstrijskega državnega zbora zahtevala uvoz argentinskega mesa, kar je bila izključno avstrijska zadeva, je ogrska vlada protestirala v interesu madjarskih grofovskih in baronskih veleposestnikov — in Ogrska je zmagala.

Ne more se torej reči, da je imela Ogrska doslej pre malo vpliva in da mora šele od imeno-

vanja barona Buriana pričakovati več pravie. Pač pa radi verjamemo, da pričakuje večje privilegije, kajti sedanja vojna doba se zdi tistim madjarskim političarjem, ki še verujejo v habsburško monarhijo, najprimernejša za vsakovrstno izsiljevanje.

Madjari se baje pritožujejo, da se avstrijsko vojno vodstvo premalo ozira na ogrške interese, ker pušča, da prodira Rusi na Ogrsko. Tega vojno vodstvo najbrže ne dopušča nalač, ampak zato, ker ni moglo ustaviti ruskega prodiranja. Da je avstrijsko vojskovanje konfuzno, je pač res; ali tega ni prepisovati svojevoljnemu preziranju madjarskih interesov, temveč dejstvu, da se je habsburška Avstrija od začetka vojne postavila v službo hohenzollerske Nemčije. Sieer bi bilo absurdno, da je pošiljala vojake v Belgijo in Francijo ter na Poljsko, kakor da bi se sama lahko vojskovala z vsem svetom.

Poročilo, da je bil Tisza z madjarskimi zahtevami v Berlinu pri cesarju Viljemu, se glasi čudno, pa vendar se nam zdi verjetno. In nemara je vzrok Berehtoldove demisije tudi ta, da nima Dušan sploh nobene odločilne besede več in da so avstrijski državniki le še figuranti Nemčije.

Tega najbrže tudi Burian ne izpremeni. Posledica njegovega imenovanja bo v povečani meri, kar se je v Avstriji in na Ogrskem vsaj v manjši meri vedno godilo: Intrige.

Da bo imelo Burianovo imenovanje na razvoj vojne ali pa na pospešitev miru kaj odločilnega vpliva, ne verjamemo. Seveda bi moral vsak trezen državnik v interesu Avstrije same napeti vse sile, da čimprej sklene mir. Kajti po petih mesecih in pol je jasno vsaj to, da ne more Avstrija nijesar pridobiti, kar bi moglo nadomestiti njene izgube.

Mir, pa takojšnja demokratična preureditev notranjih razmer bi bilo edino, s čimer bi se rešilo. Kar se sploh še da rešiti. Ali Avstrija ni nikdar razumela svojih pravih interesov, in zato je prijedrala tako daleč.

Burian tudi ni iz nebes poslan veleum: to je pokazal v Bosni. Skupni finančni minister je namreč vedno vrhovni upravnik Bosne in Hercegovine. Tam bi bil lahko pokazal svojo administrativno ženialnost, če bi je bilo kaj v njem. Toda v Bosni se ni zboljšalo ob njegovem režimu ne toliko, kolikor je črnega za nohtom, na marsikaterem polju so se pritožbe še množile in njegova demisija je bila pravzaprav padec.

Njegovo sedanje imenovanje kaže, da ni v Avstriji in na Ogrskem veliko mož, zlasti pa ne sposobnih, ki bi hoteli snesti od Berehtolda skuhani močnik. Najbrže je bil Burian izbran v zadregi.

Svoje mesto bo izpolnjeval kot uradnik. Več ni pričakovati od njega — najmanje pa čudežev.

KANDIDATURE V CHICAGI.

Za spomladne volitve je socialistična stranka postavila kandidatje so:

Mayor: Seymour Stedman, 1108 E. 66th Street.

Mestni klerk: L. W. Hardy, 1645 Belmont Ave.

Mestni blagajnik: Adolph Dreyfus, 3715 Wilton ave.

Svetniki:

1. warden: Lester Philips, 1638 Michian ave.

2. Sam. Block, 2918 Prairie ave.

3. obt. H. Howe, 820 Oakwood Boulevard.

4. Henry Baur, 507 W. 27th St.

5. F. G. Welman, 3252 S. Oakley ave.

6. Eugene Defaut, Jr., 225 E 55th Place.

7. Albert Holdtko, 1638 E. 65th Street.

8. Thos. Housinger, 8236 Parnell Ave.

9. Charles V. Johnson, 11353 Stephenson St.

10. Vincent J. Ontl, 1135 W. 7. St.

11. Fabio Matteoni, 2337 W. 24. Place.

12. Karel Beránek, 3150 W. 24th Street.

13. John Wll, 3513 W. Monroe.

14. H. W. Harris, 526 N. Avers.

15. Peter Sissman, 1550 N. Hoyne Ave. (popolni termin).

16. W. E. Rodriguez, 1400 No. Kedzie ave. (kratki termin.)

17. Josef Peltz, 1350 Milwaukee Avenue.

18. Joseph Blasko, 723 N. Ada st.

19. Hyman Schneid, 707 S. Hermitage ave.

20. —

21. Paul H. Nitschke, 847 N. La Salle Street.

22. Andrew Lafin, 724 Langdon Street.

23. Wm. A. Erickson, 637 Hamburg St.

24. Chas. O. Grant, 1926 Wolfram Street.

25. Jas. A. Meissinger, 1512 Victoria Avenue.

26. H. S. Racine, 4819 N. Hoyne Avenue.

27. John C. Kennedy, 3814 No. Central Park ave.

28. Theo. G. Hachenberger, 2736 Atlgeld St.

29. Marcus H. Taft, 5123 S. Sawyer Avenue.

30. John Callahan, 317 W. 51. Pl.

31. Wm. Henning, 6123 So. Sangamon St.

32. Samuel W. Ball, 6345 Loomis Street.

33. Morton L. Johnson, 911 No. Leclaire Ave.

34. Alois Kostka, 3809 W. 26. St.

35. Walter Huggins, 4323 Van Buren St.

BOJ Z BREZPOSELNIKI.

Policija v Chicagi pravzaprav nima posebno želeti, da bi se veliko govorilo o njej. Kajti kadar sliši človek kaj o njej, ni navadno nič dobrega. Pa vendar mislijo nekateri njeni junaki, da je ta institucija še pre malo v ustih ljudi in v predalih časopisov in skrbe, da bi se o njej govorilo tudi tam, kjer je popolnoma nepotrebno.

V nedeljo so imeli brezposelnih delavcev v tem mestu shod v Hull house, Bowen Hall. Dvorano je bil najel znani "tram-miljonar" J. Eads Howe in shod je bil dobro obiskan, ker je moralno še dosti ljudi ostati izven dvorane. Kljub temu se z ozirom na ogromno število brezposelnih v tem mestu ne more govoriti o imponantni udeležbi. Tiste dvorane sploh ni v Chicagi, v kateri bi imeli vsi sedajni brezposelniki prostora.

Pravijo, da je bil shod sklican sporazumno z I. W. W. in da so se letaki te organizacije delili med demonstrante z naznanim, da pride prihodnji teden William Haywood v Chicago.

Bodi kakorkoli, — če se smejo prostovoljno brezposelnih ljudje z avtomobili poditi po chicashkih ulicah in pri tem pogostoma ugrovati življenje mirnih pasantov, je nerazumljivo, kako bi smelesi ulice zaprete brez lastne krivide brezposelnim delavcem, ki ne zahtevajo nič drugega kakor dela.

Schuetler pa pričakuje od detektivov chicashke policije tako ženialnost!

Po shodu so se udeleženci formirali v sprevod in so korakali po ulici Halsted. Spredaj so nosili črn prapor z napisom "Hunger" (lakota.) V sprevodu je bilo še več napisov, n. pr.: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh," "Ne zahnevamo miločnine, temveč dela," "Glad ne pozna zakona."

Nekaj časa je šel sprevod čisto mirno svojo pot. Nič se ni zgodilo, in nič se ne bi bilo zgodilo, če ne bi bilo policije. Ali te je bilo

po ulici Halsted toliko kakor da je bilo pričakovati procesijo tistih lumbrov, ki so podkupovali policiste, ne pa sprevod brezposelnih delavcev. Schuetler je sklical modrosuknje od vseh koncev in krajev, tudi jahače. In ker so bili navzoči, so morali tudi dobiti posla, oziroma so si ga morali poskrbiti. To je vedno tako. Nastop policije v masah navadno ne varuje reda, ampak ga kali.

Na severni strani, med ulicama Madison in Polk, torej ko je bilo že polpopuloma jasno, da je sprevod miren, se je ulica Halsted naenkrat izpremenila v bojišče. In začrnil ni tega nihče drugi kakor policija sama, ki je postala neravnova, ker ni bilo opravka zanj.

Pretvezo za nastop je našla v napisih, ki so se nosili v sprevodu. Zdi se, da jih je hotela konfiscirati. Molitev "Daj nam danes naš vsakdanji kruh" je po njenih nazivih menda razburljiva in provokatorična.

Naenkrat se je privalila policija izza vseh vogalov in je hotela prevedati nadaljevanje obhoda. Iz sprevoda so zadoneli odgovori, da smo v svobodni Ameriki, ne pa na Rusku. Nekateri so začeli petzelje.

To je menda najbolj razpenilo policijsko kri. Naenkrat je imel eden izmed policistov — baje neki Mils — revolver v roki in je začel streljati. Taka reč pač zadostuje, da nastane hitro zmešjava. In nastala je. Začeli so streljati še drugi policeji, koli so prišli v ravo, nekateri ženam in dekletom se je potrgala oblike na telesu.

Rabuka je trajala okrog trideset minut, dokler ni bil sprevod razgutan. Dvaindvajset oseb je bilo aretiranih, petdeset policijskih jahačev in Schuetlerjev avtomobil je zakupil med ljudi, ki so iskali varnosti na hodnikih.

Med aretiranimi je episkopalski pridigar Irvin St. John Tucker, izdajatelj časopisa "The Christian Socialist", potem Lucy Parsons in drugi.

Miss Jane Adamsova, glavna voditeljica settlementa Hull house, je šla iskat sodnika, da bi bili aretirani izpuščeni. Devet jih je bilo proti varčnini puščenih na svobodo. V Hull house je bila glavna zastopnica zavoda v času shoda Miss S. P. Breckenbridge.

Med tem ko izjavljata detektiva, ki sta bila poslana za špijuniranje na shod, da je Parsonsova pozivala brezposelne, naj "gredo na ulico in pobijejo šipe ter si vza mejo hrane, če nimajo denarja, da bi si jo kupili", pravi Miss Breckenbridge z vso odločnostjo, da se ne govorilo nič hujškočega.

Miss Adams dolž naravnost policijo, da je ptoyoceirala ves kraljal in naglaša, da so se vršili v Hull house sedem let nedeljski shodi in vedno so se vršili v popolnem redu. Pravi, da je sklical detektivov, ki sta jim mora na shodu prostor, s katerega lahko pregledajo vse, kjer udobno sede in ki si ga izberete sami. Kar se govori, beležijo takoj ali pa stenografiраjo; včasih imajo celo posebne stenografe s seboj. In vendar se je neštetokrat zgordilo, da so slišali reči, katerih ni nihče govoril; pred sodišči se jim je dokazalo, da so si sami taj sugerirali, pa bi bili prisegljali, da so resnično slišali, katerih misli, da bi jih policiji rada našla.

Kakor kaže, ne bo vrladni posredovalnic za delo. Ustanovite takih uradov, kjer bi delavci lahko brezplačno dobivali informacije o trgu dela, se smatra za eno tistih sredstev, ki so v sedanji družbi mogoča v boju z brezposelnostjo. Razume se da se brezposelnost sama ne od pravi z njimi; vendar bi bilo delavcem vsaj toliko pomagano, da bi nekoliko lože zvedeli, kje je sploh kaj dela.

Ali zdi se, da ne pride do ustanovitve. Kapitalisti jih namreč ne marajo, ker se boje, da bi taki uradi regulirali razdeljevanje delovnih moči, pa se ne bi pošiljali "delavljni delavci" v distrikte, v katerih je stavka. In tako, pravijo, bi se delo podražilo.

Z drugimi besedami: Nezaposljeni delavci bi bili nekoliko varovani kapitalističnega šwindla in se ne bi tlačili v kraje, v katerih se bojujejo njih tovariši za boljšo mezdo. Skeštvo se ne bi dalo tako korodno organizirati kakor sedaj. Za profesionalne prete-pače, ki igrajo v Ameriki tako veliko vlogo, bi se zmanjšale ugodne prilike. Vsled tega tudi ne bi bilo več tako lahko kazati javnemu mnestvu stavkarje za razbojnike. Po mestih bi se zmanjšalo armade brezposelnih, in ka-pitalisti ne bi imeli več tako o-gromnega rezervarja, da bi kar zajemali iz njega.

Zato je precej pojmljivo, da kapitalisti ne marajo takih posredovalnic. In volja kapitalistov je

Navadni prehlad,

vnetje sapnike in influenza — zapuščajo bolniku vstrajni kašelj. Radi tega bi si moral bolnik zapomniti, da se morajo napadi kašila olajšati, bolečine zmanjšati in neudobnost utešiti.

SLOV. DELAVSKA

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1908
v državi Penn.

Sedež: Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: FRAN PAVLOVČIČ, box 705, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 3, box 50, West Newton, Pa.
Tajnik: ALOJZIJ BAVDEK, box 187, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: IVAN PROSTOR, box 120, Export, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6108 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomožni blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5409 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ZAUPNIK:

ANDREJ VIDRIH, box 523, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

VILJEM SITTER, 1. nadzornik, Lock box 57, Conemaugh, Pa.
FRAN TOMAZIC, 2. nadzornik, Gary, Ind., Tolestou, Sta., box 73.
NIKOLAJ POVSHE, 3. nadz., i Craib st. Numsey Hill, N. S. Pittsburg, Pa.

POROTNIKI:

IVAN GORSEK, 1. porotnik, West Mineral, Kansas, box 211.
JAKOB KOCJAN, 2. porotnik, 274 Lunnen Street, Johnstown, Pa.
ALOJZIJ KARLINGER, 3. porotnik, Girard, Kansas, R. F. D. 4, box 86

VRHOVNI ZDRAVNIK:

F. J. Kern, M. D., 6202 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

GLAVNI URAD v hiši št. 46 Main Street, Conemaugh, Pa.

POMOŽNI ODBOR:

Spandal Ivan, Conemaugh, Pa., box 273.
Gačnik Ivan, 425 Coleman Ave., Johnstown, Pa.
Gabrenja Jakob, box 422, Conemaugh, Pa.
Beve Franc, R. F. D. 5, box 111, Conemaugh, Pa.
Suhodolnik Ivan, box 781, South Fork, Pa.
Zoler Alojzij, box 514, Conemaugh, Pa.

PRIPRAVLJALNI ODBOR ZA ZDRUSTEV SLOVENSKIH PODPORNIH NAPREDNIH ORGANIZACIJ.

Predsednik: Viljem Sitar, box 57, Conemaugh, Pa., član S. D. P. Z.
Zavrtnik Jožef, 2821 Crawford Ave., Chicago, Ill., član S. N. P. J.
Martin Konda, 2856 So. Crawford Ave., Chicago, Ill., član S. S. P. Z.
Hrast Anton, P. O. New Duluth, Minn., član S. N. P. J.
Štefanec Martin, box 78, Franklia, Kans., član dr. sv. Barbare.
Frank J. Aleš, 4006 W. 31st St., Chicago, Ill., član S. D. P. & P. D.
Goršek Ivan, box 211, West Mineral, Kans., član A. S. B. P. D.

Uradno Glasilo: PROLEARTC, 4006 W. 31st Street, Chicago, Ill.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so ujedno pošeni, pošiljati vse napise in denar, načinost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se posilja glas. o pravil, edino potom Poštnih; Expressnih; ali Bančnih denarnih zaksanic, piskar po ne potom privatnih čekov.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kake pomankanljivosti, naj to nemudoma naznanijo urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Izkaz Darov

društvu "Slov. fantje", štv. 50.
S. D. P. Z. v Maynard, Ohio.

Darovala so sledenja društva: Dr. št. 1. \$6.03, od dr. št. 20. Anton Medved \$1. Po 50e: Frančiška Petrič, Antonija Fabjan, Joseph Bočilj, A. S. Juminc, Frank Klotnik, L. Zore, John Bedenko, Martin Pucelj, John Jernavčič 47c. Anton Dremik 45c. Po 35e: Frank Smrekar, Joseph Diem, Po 25c: John Petrič, John Morsi, Frank Petrič, Martin Fabjan, S. Illostajn, John Valentijn, Joseph Zupančič, Karl Petrič, B. Bradley, Frančiška Podobnik, John Pucelj, John Benko, L. Kerhlihar, J. Hovtoman, J. Jekel, Fr. Benko, A. Medved, F. Zaje. Po 15c: J. Šetina. Po 10c: Frank Zupančič in M. Povet. — Dr. št. 26 \$4.65, dr. štv. 29 \$5.25 in dr. štv. 51 \$3.50.

Šrena hvala v imenu dr. "Slov. fantje". Leo Bregar, tajnik.

Cleveland, Ohio. Naznanilo.

S tem poročam članom društva Delavec št. 51 S. D. P. Z.: Društvo je sklenilo na zadnji letni seji 1914, da mora vsak član plačati svoje prispevke do 20. vsega meseca, da bo s tem olajšano delo društva tajnik. Izvoljeni društ. uradniki za leto 1915: Predsednik Rožane Jernej, 1768 E. 43. St. Tajnik Branisl Edward 5809 Prosser av. Blagajnik Zaletel John, 1110 E. 64. St. Zapisnik Klemen Matija, 1032 E. 61. St. S tem opozarjam člane, da bi bolj redno prihajali na seje, da ne bodo vedno le eni in isti navzoči. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9. dopoldne v John Grdinovi dvorani, 6025 St. Clair ave. S sobratskim pozdravom!

Edward Branisl, tajnik.

Stranka

Collinwood, O. Vsem članom slov. soc. klubu št. 49, ki niso bili pri zadnji seji prisotni, se naznanja tem potom:

Da se bodo vršile seje klubu kakor navadno prvo nedeljo v mesecu ob 9. dopoldne in vsako tretjo soboto zvečer ob 1/2, in sicer v čitalničnih prostorih 15707 Waterloo Rd.

Da naj člani, ki niso bili prisotni že več mesecev na sejah in niso plačali mes. prispevkov, pridejo zagotovo na sejo v soboto t. j. 16. jan. 1915, sicer se bo ravnalo po pravilih.

Sklenjeno je tudi, da se ne bo

ADVERTISEMENT

Ustanovljena dne 16. avgusta
1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1908
v državi Penn.

PROLETAREC

P. Kolar 25c, T. Lučič 25c, F. Stariba 10c, R. Sepič 10c, T. Mane 10c, V. Miloš 5c, Neimenovan 15c. Vsi v Cle Elum, Wash. — Joe Spratz 30c, M. Polšak 25c, J. Smileneč 25c, F. Remec 25c, A. Kastelic 25c, J. Nose 25c, J. Zupan 25c, M. Meznarič 25c, J. Martincic 25c, J. Badovinac 25c, J. Skovčič 25c, J. Prebec 25c, M. Končič 25c, N. Ogajanovič 20c (Članji soč. kluba), M. Končič 25c, M. Meznarič 25c, F. Kobetic 25c, J. Ivančič 25c, P. Jelec 25c, J. Radovinac 25c, J. Sone 10c (Članji 8. N. P. J.) Vsi v Kleia, Mont. — Mike Pleš 10c, J. Koskach 25c, F. Turk 25c, Kozina 5c, J. Zerovec 10c, T. Rančić 5c, T. Jurec 25c, F. Oder 10c, J. Sebastian 10c, J. Kastelic 10c, J. Jurčič 10c, J. Modrijan 10c, M. Lampret 10c, J. Babich 10c, Mary Susteršič 10c, Mary Kočler 10c, Mary Klinar 10c, F. Bergant 5c, J. Prestri 10c, Vsi v Kejoshu, Wis. — M. Pleske 50c, J. Bušar 30c, F. Lisac 10c, J. Ozanič 50c, N. Tomatič 15c, B. Prkič 25c, M. Ozanič 25c, G. Lisac 25c, G. Sumina 25c, J. Maynarčič 25c, M. Kezele 25c, V. Berg 25c, D. Zorich 20c, S. Haper 10c, J. Kromsich 25c, J. Pleske 25c, P. Šunkovič 25c, A. Gasparič 25c, A. Janaček 25c, Vsi v Roslyn, Wash. — P. Frenko 25c, A. Zvol 10c, A. Korič 10c, J. Hogler 10c, J. Bahara 10c, A. Respotnik 25c, M. Mihelič 10c, J. Stipanovič 10c, T. Felz 25c, Vsi v Brezovici, Ill. — M. Stičhauner, Whiting, Ind. 65c. — Karoline Šorn, Cleveland, O. 10c. — Valentim Limon, Sublet, Wyo. 65c. — F. Karun, La Salle, Ill. 15c. — J. Robich, Arona, Pa. 50c. — "Slovenski dom" štv. 86. 8. N. P. J. Chieno, Ill. #2.00.

Opomba upravnitva. Nekateri so nam poslali različne izreke, v katerih critizirajo reakcijo itd. Upamo, da ne bodo zamore, ker istih vsled pomanjkanja prostora nismo priobčili. Lepa hvala vsem!

ZADESETURNI DELAVNIK

Dne 4. marca 1914. je bila proti veletrgovini Boston Store vložena tožba zaradi kršitve zakona o de seturnem delu za ženske. Proces se je od mnogih strani zasledoval z velikim zanimanjem, zlasti od trdnih delodajalcev, ki so upali, da znaga pred sodiščem tvrdka na ta način, da razglasiti sodnik po priljubljeni metodni neustavnosti akona.

Na drugi strani se je zanimala za proces živahnemu Womans Trajd Union League, ki se je bila naj več trudila, da je bil zakon sprejet v državni legislativi. Podpisal jo je bil državni tovarniški nadzornik Oscar F. Nelson.

Zdaj je stvar odločena.

Zastopnik tvrdke, pravnik Rosenthal in Kennedy, sta napala veljavnost zakona, češ da nasprotuje ustavi. Branil je zaken pravnik Reed.

Sodnik Prinderville je izrekel sodbo proti poslovodji Boston Stora, proti L. Rotteju, zastopniku Weiss Co., in proti L. Wolff Mfg. Co. S tem je izrekel, da je zakon ustaven.

H. J. Harris, ki je bil prej izvedenec v statističnem uradu zveznega oddelka za delo, je izjavil, da je mogel videti tisto velikansko prosperiteteto, o kateri delaveci absolutno nič ne vidijo in ne čutijo.

Ampak za to so malo prepoznavni.

To je en tak slučaj. Ali kdo se steje vse podobne prizore?

prakticiral volilni švindl v Terre Haute kar veleindustrialno.

UNIČENE UMETNINE

Iz St. Louis, Mo., poročajo 13. januarja: Danes zjutraj je nastal v hiši Jackson Johnsona v University City ogenj, ki je uničil razne umetniške vrednote, med njimi tudi portret "Viscountes Melville" glasovitega angleškega slikarja sir Th. Lawrence. Johnson je skušal udreti v gorečo hišo, da bi rešil slike, ali plamen je preprečil njegovnamen. Tudi avtomatične orglje, vredne 10.000 dolarjev, je uničil ogenj.

Stavba čikaškega kolodvora.

Podpredsednik Pennsylavianske železnice A. M. Schoyer je naznačil, da se prične z zgradbo centralnega kolodvora za tovarne v tovorni meseca marca. Tako je bilo sklenjeno na seji prizadetih železniških ravnateljev.

Pričakovati je, da dobi na tej stavbi nekaj tisoč brezposelnih dela.

Uprravnik jetnišnice Crawford v New Castle, Delavare, ki je ob najhujšem mirazu na dvorišču ječe z bikovko zbil pet jetnikov, je velik nasprotnik socializma, ker — povzroča surovost.

ZELEZNICA

Zvezno razsodišče med zapadnimi železnicami in njih uslužbeni nadaljuje svoje delo. Te dni je bil zaslišan glavni predsednik kurjacev A. C. Hawley, ki je izjavil, da ne bi moglo biti toliko smrtnih nesreč na železnicah, ako bi železniške družbe izpolnjevale svoje dolžnosti. Unija kurjacev mora izplačevati ogromne svote za smrtnine in je v zadnjih desetih letih izplačala za smrtna slučaja v svoji organizaciji 3,270,176 dolarjev. Za smrtna slučaje in nezgode je izplačala v enaki dobi 6,451,816 dolarjev. Od smrtnih slučajev med člani unije jih pribaja 17 odstotkov na račun železniških težgod. Kar se tiče trditve, da so zdale železniške družbe miljone v varnostne naprave in da zato ne morejo plačati boljših mezd, je dejal priča, da pomenijo varnostne naprave velik prihranek, ker se z njimi zmanjša število nezgod, da ni treba družbam plačevati toliko odškodnin kakor prej.

H. J. Harris, ki je bil prej izvedenec v statističnem uradu zveznega oddelka za delo, je izjavil, da je kurjavec v zvezni državi nemara še priliko da izreko svojo sodbo o tem, kar je storil.

Politični avguri so začeli te beše premetavati semintja, in nekateri so iz njih izvedli zaključek, da bo Wilson pri prihodnjih volitvah zopet kandidiral za predsednika; tedaj da bodo Zedinjene države z izvolitvijo ali neizvolitvijo izrekle svojo sodbo.

Wilsonu ni prav, pa je izjavil, da mu niti oddalec ni prišlo na misel napovedati z onimi besedami ponovno kandidaturo.

Toliko torej sedaj vemo. Wilson ni dejal, da bo zopet kandidiral. Seveda tudi ni dejal, da ne bo kandidiral.

Preroki so zdaj tako pametni, kakov so bili prej.

VOLILNO SLEPARSTVO

Pred kratkim smo poročali, da je bilo v Terre Haute, Ind., veliko število ljudi aretriranih zaradi volilnih sleparij pri zadnjih volitvah. Zdaj poročajo iz Indianapolsa, da jih je sedem zveznemu sodniku Andersonu priznalo svoj krvivo. Ugovore proti otočki so vložili le trije: Major Donn Roberts, sodnik Eli Redman in šerif Dennis Shea. Kakor kaže, se je

vodjevega dela. Predložil je razne dokaze, ki jih je dobil od "Association of Life Insurance Medics Directors".

KATOLIŠKI BRATJE SO HUDI

Iz New Yorka poročajo:

Katoliški hujščaki, ki se zovejo "Columbovi vitezi", so imenovali komisijo, katero so obenem tudi dobro podprtli z denarnimi sredstvi, da nastopi z vso odločnostjo proti svobodomisnim zvezam in listom, ki si prizadevajo, pregnati katoličane iz javnih uradov." Komisija Columbovih vitezov se stane na posvetovanje dne 6. marca v Chicagu, in pozne se bodo vršile konferenčne v vseh večjih mestih. Zveza teh famoznih "vitezov" je že uvedla kazensko postopanje proti nekemu zelo razširjenemu "protikatol Škemu" listu, druge bodo pa nasledovale. Predsednik komisije je neki "col" P. H. Callahan v Louisville, Ky., drugi člani so: Joseph Scott iz Los Angeles, Cal.; Albert G. Bagley iz Vancouver, B. C.; Thomas A. Lawler iz Lansing, Mich. in Joseph C. Pelletier iz Boston.

Če govorite "Columbovi vihitezi" o preganjanju katoličanov v Ameriki, se smeštejo, da se bodo še veli krohotali. Gospodje bi, radi imeli take privilegije, kakor so jih včasi uživali na Španskem. Ampak za to so malo prepoznavni.

Prosperiteta.

Dne 12. t. m. se je vrnil državni zakladničar McAdoo s svojega po tovanja po zapadu. "Skoraj v vse kraje po zapadu", je rekel nekemu časnarskemu poročevalcu, "se ne bi moglo biti toliko smrtnih nesreč na železnicah, ako bi železniške družbe izpolnjevale svoje dolžnosti. Unija kurjacev mora izplačevati ogromne svote za smrtnine in je

Etbín Kristan:
LAKOTA.

Mala, neprijazna soba, napolnjena z zaprašenimi, debelimi knjigami in pisarji, med katerimi izgine skoraj vse skromno pohištvo; nizki strop, mala okna z zelenkastimi, skoraj neprozornimi šipami; križek in dve sveči na stari, podolgasti mizi ter na steni zbledeva podoba "Justice" z vezanimi očmi, z mečem in tehtnico v rokah; vse to vzbujajo čudna, nekoliko melanholična, nekoliko tesnobna čuvstva v človeku. Obiskovalec čuti instinkтивno, da je tukaj nekaj neskončno pravilnega, suhoparnega doma, nekaj sretnega, sovražnega. V onih knjigah na mizi so zapisani suhoparni, kruti paragrafi, ki poznajo le greh in kazens; a v onih pisarjih, na katerih leži umazan, debel prah, je zabeleženo, kdaj, kje in kako se je ta ali oni paragraf uporabil. Človek misli spričo te brezizjemne pravilnosti nehoté na fozilje, na življenje, ki je okamenelo v globinah zemlje pod težo stotisoletnih plasti; rastline in živali iz prastarih pozabljenih časov, ko še ni bilo človeka na zemlji, prihajajo nam v svoji nekdanji, neizpremenjeni obliki pred oči — vse na njih je, kakor bi bilo živo, a vendor je kamen. Prav tako okamenelo se nam vidi življenje tukaj. Zaman išeč tu nagibov, ki žive v vsakem ljudskem sreu. Čuvstva in strasti, brez katerih si ne moremo nujiti življene, so tukaj popolnoma neznanje. One knjige, one pisarje so brez sreca, kakor kamen, in brez sreca so ljudje, ki sedajo na stol za ono mizo dannadan od osmih dopoldne do petih popoldne, dokler jih ne pokličejo po dolgih letih v drugo, podobno srebo, ako ne unire prej na svojem mestu. Sreč se jih je izpremenilo v paragafe — s paragaf je trd, je kamen!

Tudi danes sedi sodnik na svojem mestu; poleg njega mlad zapisnik, ki misli, da ni na vsem svetu nič tako važnega kakor to, kar zapisuje on v dolgih, pravilno sestavljenih zapisnikih. Na koncu mize se zibije javni obtoževalcev na stolu, kadeč kratko svaljajo; z izrazom svojega lica izkuša vse mu svetu dokazati svojo brezbržnost. Kdor ga vidi, bi moral misliti, da se ne zanima za nič razven dima, ki dela fantastične kroge v gostem, prašnem zraku. Oživel bo šele, kadar pride prvi obtožence v srebo, kadar mu bodo zahtevati, naj se kaznuje greh po določbah neizprosnega zakona. Liki Eriniye v starih mitih Grkov sledi grešniku za petami in zahetva kazeno. Nič drugega ne pozna, kakor strogi zakon, ki hoče pokoro za pregrehe. Zaman mu izkuša krivec ubegniti, zaman briše svoj sled, zaman bi rad zatajil svoje delo. Zasledovalcev se ne da premotiti, ne omehčati; on ne posluša opravičevanja, ne pojasnjevanja; on ne vidi solz v očeh, ne bledosti na upadlem lieu, ne treščih udov — on pozna le greh, kateremu določa postava kazeno. Fiat justitia, pereat mundus!

Sodnik pogleda na uro ter pozoni. Točno ob devetih se pričenjajo razprave. Pedantični red zahteva, da se ura spoštuje. Sodnik, človek v štiridesetih letih, si popravi naočnice, ki so mu dosečaj viseli na nosu, ter si že njimi zakrije sive, nekako trudne oči. Pogledi si nagubančeno, nizko čelo, katero je vendor vsed velike pleše videti jako visoko, pogleda na akte, ki leže na mizi, ter pozoni. Zapisnikar pomoči pero v črnilo, obtoževalce se odkašja. Tedaj se odpre vrata in v srebo stopi star mož, kateremu je videti, da je mnogo in težko delal. To svedočita žuljavi roki, to dokazuje priključeno telo, katero slabe noge jedva nosijo. Mož je menda tudi mnogo trpel. Beda je vpisala svojo zgodovino na to sruhu, ustreni koži podobno lice. Tudi njeve oči gledajo trudno v svet, kakor bi to dušo nič ne zaniral, kar se godi na svetu.

Roke vise ob izmučenem telusu, kakor bi bila v njih tajna e gromna teža. Vse je mirno na tem truplu le palec desne roke se pomika počasi semtretja, kakor bi ga gibal neviden mehanizem. Kdor površno sudi, bi mislil, da je mož prepričan fatalist.

Sodnik prelista počasi na mizi ležeče spise liki avtomat, potem začne razpravo:

"Vi ste kradli, kaj?"

"Da, gospod."

"Ali ne veste, da je to greh?"
"Jaz sploh več ne vem, kaj je greh. Sto in sto ljudi krade in gojufa kar na veliko, a nihče ne pravi, da so grešniki."

"Zakaj ste kradli?"

"Bil sem gladen."

"Tako! Tativna je kaznjiva, ali vam je to znano?"

Mož ne odgovarja. Razprava se kmalu konča. Javni obtoževalec predlaže, naj se uporabi zakon, sodnik prebrski nekaj listov v knjigi, ki leži pred njim, potem vstanejo vsi in sodnik razglasiti sodbo, glasečo se na tri meseca zapora.

Obtoženec se obrne ravnodušno ter odide v spremstvu stražarja iz srebe. Druga razprava se prične.

Gladen je bil. Kaj je neki to? Vsak dan prihajajo tatoi pred sodišče, ki se izgovarjajo, da so gladi. Vsak dan. — Pri drugih sodiščih je menda tudi tako. Mar je toliko gladnih ljudi na svetu? In kaj je vendor ta glad, da ljudje radi njega kradejo? Kako je mogče krasti? Krasti!! Že beseda je tako gresna, da se je mora človek prestrašiti. Krasti je grdo, nepostenno, nečastno, a vendor kradejo ljudje, baje zato, ker so gladni. Kaj je torej ta glad, ki zapeljuje ljudi, da pozabijo na zakon, poštenje, čast?

Ves dan se je vrtela ta misel sodniku po glavi. Nikakor ni mogel razumeti, kako more glad — nekaj imaginarnega, neko prazno čuvstvo — prisiliti toliko ljudi, da kradejo. On ni hotel verjeti, da bi mogla biti v laktoti res takšna sila. A vendor mu je bilo čudno, da se izgovarja toliko ljudi z laktoto.

Kaj je torej glad? Ako ima res toliko tajne moći, da prisili človeka na tativno, tedaj je morebiti mnogo ljudi po krivem obsodil. Kaj, ko bi sam spoznal, kaj je vendor ta glad?

Ta misel ga ni več zapustila. Sveda določa zakon točno in strogo kazen vsakemu hudočedemu. On se je vedno ravnal po zakonu. A morebiti — kdo ve — morebiti vendor ni storil prav? Vsekakor se hoče prepričati.

In ko se mu je misel ustanovila v glavi, je takoj jel pripravljati vse, kar je bilo treba, da izvede svoj namen. Ženo in deco je poslal v kopelj ter jim dal s seboj vedenar, kar ga je imel. Potem je pregledal vse stanovanje, da ne bi ostala kje kakšna jedila.

Ko je bil spremil ženo na kolodvor ter se vrnil domov, je takoj poželel jedila. Resni mož se je nasmel. Ta želja se je vzbudila gojovo le radi tega, ker se je namenil gladovati. To je bila pač povsem naravna reakeija. Kadar pozabi svoj namen, bode že bolje. Vendor se pa ni mogel iznebiti misli, da gladuje. Neumnost! Opoldne je še jedel kakor vsak dan. Torej še ne more biti gladen. Morebi si tudi tatoi le domišljajo, da so lačni? Eh, kaj bi se ukvarjal s takimi mislimi? Rajši pojde v kavarno. A spomni se, da nima denarja. Obrne se torej in premišljuje, kaj bi storil. Nič mu ne ugađa. Brez namena hodi po trgu semterja. Spomni se, da se mu je odneljala družina. Druga leta je v takem slučaju vedno mislil na ženo in otroke. Letos pa ne more. Sam ne ve, kaj pravzaprav misli. H koncu postane nevoljen. Nič mu ne ugađa. Ovratnik se mu dozdeval preok. Ako se mora na cesti komu izogniti, se razjezi ter pogleda nesrečnega srdito, kakor bi mu hotel prisoditi nekaj let ječe. Ko pogleda na uro, vidi da je hodil skoraj štiri ure brez namena, brez elja in brez pravih misli okoli. Nameni se domov, hoteč kaj čitati. Prišedki v stanovanje, mu zopet nič všeč. Zopet bi rad kaj jedel. Sledi je pač menda res gladen. Čitatì ne more, morda zato, ker je preveč truden. A kaj bi družega delal? Nekaj časa se sprehaja po sobi, potem pa sede v naslonjaju. Jedeni v hiši; sploh noči jesti, ker želi spoznati glad. A piti mora. Napravi se torej voda. Čudno. Navadno ne more piti več vode, kakor malo čašo, danes je pa popil več velikih kozarev. A sedaj mu je kako čudno v želodeu. Sedaj bi se rajši kaj jedel.

Da pozabi na svoje misli, se vleže v posteljo, a dolgo ne more zaspati.

Ko se zjutraj zbudí, se hitro običe ter odide v urad. Počuti se sicer slabega, a ker ima pri sodnici mnogo dela, pozabi na včerajšnje misli. A ko zapusti pisarjo, se takoj povrno vse ter ga nadlegnujejo še bolj kakor včeraj. Dozde-

VJETNIKI V RUDNIKU.

Iz Mühlbacha pri Bischofshofu poročajo "Prager Tagblatt" z dne 3. decembra: Ravnateljstvo delniške družbe za pridobivanje bakra v Mühlbachu (Mitterberg) pri Bischofshofu je zaprosilo pri vojnem ministru na Dunaju, da ji da 200 ruskih vjetnikov za rudokop. Prošnji je ministrstvo ugodilo in še mesec decembra pride sem 200 ruskih rudniških kopačev. Stražilo jih bo 20 črnovojnikov in dva podčastnika. Stanovali bodo vjetniki v rudniški hiši Barbara II.; poslopje in vrt ob hiši so ogradili s tri metre visoko ograjo iz bodeče žice.

Na eni strani prihajajo iz Avstrije poročila o velikanski brezposelnosti, na drugi pa dovoljuje država in vojna uprava kapitalističnim družbam da smejeno tak način zlorabljam vjetnike in pripravljati delavce še bolj ob kruhu. Noben list v Avstriji pa ne sme napraviti o takih podloščih najnedolžnejše opazke, če noče biti konfisciran.

VELIKANSKO NEURJE V NEW YORKU.

Po noči 15. t. m. je divjal v New Yorku vihar, ki je vel s hitrostjo 54 milij na uro. Poškodovanih je bilo najmanj sedem oseb, dočim sta bili dve ubiti.

Na 3. Ave. pri poslopju št. 801 je vrgel vihar del strehe na zgradbo nadstrelne želcičice. Podrtja je priletila na streho nekega kinogledališča na vogalu 46. ceste, kjer je bilo zbranega veliko občinstva. Med ljudmi je nastala volikanska panika, vendor pa ni bil na srečo nihče resno poškodovan razven policieta Henry Brueckera, ki je padel po stopnjach.

V Brooklynu je bil povozen od nekega avtomobila hivši policist James Costello, ko je šel prek ceste. Avtomobila ni mogel zapasti, ker je imel razpet dežnik.

SKLADATELJ ZAJC UMRL.

V Zagrebu je dne 15. decembra umrl hrvaški skladatelj Ivan pl. Zajc. Rojen je bil 3. avgusta 1834. Bil je plodovit komponist. V mlajših letih je komponiral več oper in manjših oper, izmed katerih se jih je več povedlo tudi na Dunaju. Najbolj znana je njegova velika opera "Nikola Šubič Zrinjski". Stevilo pesmi, ki jih je komponiral, je zelo veliko. Bil je prijatelj delavstva. Njegov zadnji rojstni dan je proslavljen socialistično-pevsko društvo "Jednakost" s konecrom in komersom, ki ga je bil tudi jubilar kljub svoji visoki starosti obiskal.

POZOR!

Kdor se hoče naseliti v zdravem podnebju, kjer ni nikdar prevočen in nikdar premrzlo, naj se zglasi na spodaj podpisanega. Imel bi rad za sosedje rojake naprednega mišlenja. V slučaju, da bi bilo kateremu moje posestvo več, ga tudi prodam. Posestvo je zraven jezera. Cena za gospodarska poslopja in 5 akrov zemljišča je \$900. Pojasnila daje

John Werden, Box 32
(2x adv.) Birmingham, Wash.

PRIPOROČILO!

Slovenskim delavcem v Nokomis, Ill. in okolici naznam, da sem odpril prodajalno za obuvala in kar spada v to stroko. Upam, da bodo rojaki pogosto me obiskali v mojej prodajalni, kjer bodo dobili za zmerno ceno blago prve vrste.

Za naklonjenost se priporoča

John Ovea,
(2x adv.) Nakomis, Ill.

Z DELOM SI PLAČATE DOM.

Lesne družbe v Arkansusu in Louisiani Vam prodajo zemljišče za nizko ceno, le z malim uplačilom takoj in dolgo odplačevanje za ostalo. Vaša družina se lahko dobro preživi v vrtom, kravu, prasici in perutnino. Ko nimate dela na svoji farmi, vam naša lesna družba z veseljem da delo in plačo. Poskusite! Pišite ali se pa osebno zglasite za pojasnila. L. M. Allen, P.T.M., Rock Island Lines, Room 718 La Salle Station, Chicago, Ill. Nasveti in navodila našega kulturnega oddelka so zelo koristni vsem naseljencem.

(Advertisement)

PHONE: CANAL 3014

Priljubljena po zaslugu.

10 for 5c

P. Lorillard Co.
New York City

Pazite na ta ovitek!
Največ redne ponaredbe slavnega Pain-Exprellerja dobiti često, ačo niste pa znači. Pazite na sidro in ime Richter 25c in 60c pri vseh doberih lekarjih.

F. Ad.
Richter & Co.
74-80 Washington St.
NEW YORK, N.Y.

ANTON MLADIĆ

modernus gostilna.

Toči pilsensko pivo in vina.
Kegljišće. Tel. Canal 4134
2348 Blue Island Ave.
Chicago, Ill.

CARL STROVER
Attorney at Law

Zastopa za vseh sodiščih.
Specialist za tožbe v sodninskih zadavah.
Tel. 1009

133 W WASHINGTON STREET
CHICAGO, ILL.

Telefon: Main 3082

Dr. W. C. Ohlendorf, M. D.
Zdravnik za notranje bolezni in ranocelinik.

zdravniške preiskave brezplačne — pišati je zdravila 1924 Blue Island Ave., Chicago. Ureduje od 1 do 3 po pol, od 7 do 9 zvezek. Izven Chicago živeli bolniki naj pišejo slovensko.

BELL PHONE 1318-J FISK

MATIJA SKENDER
SLOVENSKI JAVNI NOTAR
ZA AMERIKO IN STARÍ KRAJ

5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

ALOIS VANA

— izdelovatelj —
sodovice, mineralne vode in raznih neopojnih piščak.

1837 So. Fisk St. Tel. Canal 1406

LOUIS RABSEL

moderno urejen salun
NA 460 GRAND AVE., KENOSHA, WIS.
Telefon 1199

Frank Shuster,
Box 44, Purcell, Colo.

VOJNE NEVARNOSTI NA FARMAH U WISCONSINU NI.

To je gotovo! Ravnotako je gotovo v resnicu, da se v okraju Chippewa dobi najboljša farmarska zemlja v državi Wisconsin. Kupilo je tam pred kratkim več rojakov, ki se bodo prihodno spomlad naselili. Vsi hvalijo krasno okolico in rodovitno zemljo na kateri obrode raznovrstni poljski pridelki; tudi tobak raste tam. Črna prst, brez vsakega paska. Vsi predpogojijo za uspešno sadjerejo in živinorejo. Cel okraj je gosto naseljen in na stotine akrov sčiščenega zemljišča. Ob našem svetu teče bistra reka Chippewa s svojimi pritoki; v obilici je tudi kristalno čiste studenice. Dobre ceste vsepovod. Pet milij oddaljena železniška postaja mičneg mesta Cornell s tvornico za papir; kakih 18 milij odtod pa stoji glavno mesto okraja Chippewa, Chippewa Falls, eno največjih mest severo-zapadnega Wisconsina, z bogato industrijo in velikim trgom za poljske pridelke. — Pišite nam še danes po natančen popis naše zemlje, ki ga pošljemo brezplačno. Aker od \$

Drobne vesti.

Težko poškodovan. Dne 9. dec. zvečer je prišlo v bližini klavnic v Ljubljani do rabuke med dvema zidarskima pomočnikoma. Obdelava sta se s pestmi in premestovala po blatu, nato je potegnil eden nož in zabodel drugega v roko.

Smrtna nesreča v Ljubljani. 13. decembra popoldne sta dva usluženca plinarnice Mihaela Čokana, ko je šel ponoči iz Čreslove v Celje. V temi je z glavo zadel ob električno žico in se je mrtev zgrudil.

Električni tok ubil dva otroka. Neki Jožef Weiss v Lipnici je dne 4. decembra nenadoma zblaznel in s kamnom ubil polletnega otroka svojega brata in šolarja Štefana Scherrer. Zjutraj je blaznik zlezel v zvonik in zvonil.

Blaznik ubil dva otroka. Neki Jožef Weiss v Lipnici je dne 4. decembra nenadoma zblaznel in s kamnom ubil polletnega otroka svojega brata in šolarja Štefana Scherrer. Zjutraj je blaznik zlezel v zvonik in zvonil.

Smrtna nesreča v Ljubljani. 13. decembra popoldne sta dva usluženca plinarnice Mihaela Čokana, ko je šel ponoči iz Čreslove v Celje. V temi je z glavo zadel ob električno žico in se je mrtev zgrudil.

Denar v rani. V rezervni bolnišnici pri Frančiškanih v Mariboru je ležal neki Dunajčan, ki so ga pripeljali z južnega bojišča. Bil je ranjen od šrapnela na stegnu. Rana se ni hotela zaceliti, zato so ga operirali in našli v rani patron, polovico petkranskega tolaria in pa dvajsetico. Vojak je mislil, da mu je denar kdo ukradel in je to tudi jabil, ko so ga sprejeli v bolnišnico. Denar je pa v resnici šrapnelška krogla vzela s seboj v mesecu.

Napad. Te dni je bilo neko 23. letno slaboumnno dekle iz Stančiče na poti domov iz Št. Vida napaden. Na njeno vpitje je prišel njen oče, pred katerim je napadalec zbežal. Zasledovali so ga in prijeli ter spoznali v napadeleu nekega 19letnega dñinarja iz onega kraja. Oddali so ga deželnemu sodišču.

Z nožem. V Zagorju je bil 31. letni rudar Josip Vozelj na cesti v Loke od sodelavca iz neznanega vroča napaden in z nožem tako močno poškodovan. — Hlapec Mihalovič je hotel zvaliti v ljubljanski artilerijski vojašnici sod vina, spodrsnilo mu je in sod je šel čez njega ter ga nevarno poškodovan na prsh in obeh nogih.

Kap. Iz Dobrlevasi poročajo: Dne 22. novembra je zadela kap takajšnjega davčnega upravitelja Avgusta Černigoja, ko je šel zvečer na sprehod. Drugo jutro je umrl. Bil je star šele 48 let. Ž njim je izgubilo naše ljudstvo dobrega in ljubeznivega, država pa marljivega, zvestega in miroljubnega uradnika, do katerega je imelo ljudstvo zaupanje.

Nagla smrt. 11. dec. ponoči je umrl nedadno v Spodnji Šiški 55-letni dñinar Ivan Bernig. Zvečer je še v neki gostilni pil, nato je pa šel ležat v neki hlev, kjer so ga kmalu nato našli mrtvoga. Zadel ga je najbrž mrtvoud.

Roparski napad. Posestnika Janeza Rudolfa iz Hobovš v občini Oslice je napadel konecem novembra neki dñinar na poti zunaj Zavodenj ter ga pobil na tla. Natale ga je še davil in ga hotel z nožem suniti ter mu preiskati žepe. Ob pravem času je prišel še sin nekega posestnika. Medtem je napadalec zbežal ter odnesel s seboj culie z živili. Pozneje so ga arretirali in oddali okr. sodišču v roki, toda zlikovec je ušel.

Hijena z bojišča. V Debrecinu na Ogrškem so zaprli bivšega gostilničarja gostilne "Zur Wickenburg", rezervnega korporala Mayerja, ki je izvrševal zadnja leta na Zgornjem Štajerskem svojo obrt. Mayer je bil oporal padlega stotnika istega polka Ferlinea na bojišču v Galiciji za 22,000 K ter je nato zbežal. Oblasti so Mayerja zasledovalo ter ga sedaj izsledile in aretirale v Debrecinu v neki bolnišnici. Dne 7. dec. so ga izročili graškemu garnizijskemu sodišču.

PENNSYLVANIA: — 3. N. S. Pittsburgh, Pa.—Jugosl. soc. skupina, tajnik John Bestich, 1040 E. Ohio St.
5. Conemaugh, Pa.—Jugosl. soc. skupina, tajnik Frank Podboj, Box 218. — Seje so vsake tretje nedelje v mesecu v prostorih Slov. izobr. Doma.
10. Forest City, Pa.—Jugosl. soc. skupina, tajnik Frank Ratais, box 685.
12. E. Pittsburgh, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik J. Busija, box 266; John Grdinčan, organizator.
13. Sygan, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Andr. Dermota, Box 427.
16. Clairton, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik M. Dugina, box 155, Blair Sta., Pa.
19. Farrell, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik M. Fućec, 1126 E. 61 St.
21. West Newton, Pa.—Jugosl. soc. skupina, tajnik Jos. Zorko, R. F. D. 3, box 50.
31. Monessen, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Steff. Poglediš, box 329.
57. So. Side Pittsburg, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik M. Mance, 63-27th St.
39. New Brighton, Pa.—Tajnik J. Sviljkovich, Beaver College, Beaver, Pa.
41. Herminie, Pa.—Jugosl. socialistični klub, tajnik Louis Brie, R. F. D. 3, box 106, Irwin, Pa.
65. Johnstown, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik John Hribar, 509 Broad St.
69. Herminie, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Ign. Kolar, B. 73.
70. Large, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Milan Stakič, box 24.
75. Bradford, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik S. Mihalich, 22—5th ave McKeeks Rocks, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Mark. Vukčevich, 322½ Helen St.
78. Ambridge, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Vid Habitov, Box 552. — Seje vsake tretje nedelje v mesecu v 9. dopoldne v prostorih Soc. Ed. Bureau.
87. Fayette City, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik John Gartner, b. 378. — Organizator John Baraga. Seje se vsako zadnjo nedeljo v mesecu.
96. Franklin, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Nikola Vilencin, Box 746.
93. Browndale, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik F. Verbas, RFD. 2, Forest City.
97. Homer City, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Stevo Janš, Box 421.
98. Garrett, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Aug. Orel, box 48.
99. McKees Port, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik J. Bošnjak, 606 Maning Ave.
100. Ellsworth, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Mile Dotlich, box 350, Bentleypa, Pa.
104. Weddawn, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik M. Premuzich, Box 770.
105. Marianna, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Joe Milanich, Box 251.
116. Johnstown, Pa.—Jak Kocjan, 274 Lunnen St.
117. Lloydell, Pa.—Anton Zalar, Box 127, Beaversdale.
118. Canonsburg, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Paul Posega, box 365, Canonsburg, Pa.
127. Dunlo, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Louis Gomizel, Box 252.
128. Bessemer, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik R. Babich, Box 141.
131. E. Pittsburgh, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik B. Novak, 6568 Rowan Ave.
144. Fitz Henry, Pa.—Jugosl. soc. klub, tajnik Frank Indof, box 113.
151. Bentleyville, Pa.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik John Puškaric, box 536.

WASHINGTON: — 28. Roslyn, Wash.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik M. Pleše, Box 88.
102. Buckley, Wash.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Nik. Perkovich, P. O. Spike-ton, Wash.

WISCONSIN: — 9. Milwaukee, Wis.—Jugosl. socialistično udruženje, tajnik S. Knezek, 119 Maple Court. Organizator Paul Jures. — Seje so vsako zadnjo nedeljo v mesecu v Socialistični gl. stanu.
35. West Allis, Wis.—Jugosl. soc. udruženje; tajnik I. Celich, 461—54, ave.
122. Racine, Wis.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik Duš. Pongaćev, 947 Geneva St.
137. Kenosha, Wis.—Tajnik Frank Zubukovec, 264 N. Congress St.

WYOMING: — 8. Cumberland, Wyo.—Jugosl. soc. klub, tajnik Ant. Sifrar, Box 64.
44. Superior, Wyo.—Jugosl. soc. skupina, tajnik Lukas Grosler, box 341. Andrej Kržšnik, box 103, organizator.
Seje so vsako drugo nedeljo v mesecu popoldne ob 2. uri v Hall K. Peruška.

108. Cambria, Wyo.—Jugosl. soc. udruženje, tajnik R. Bogičevič, box 103.
136. Rock Springs, Wyo.—Jugosl. soc. klub, tajnik M. Miklaučič, Box 243.
146. Gun, Wyo.—Jugosl. soc. klub, tajnik Frank Tomine, Box 20.

KONFERENČNI ODBORI: — St. 1. Zapadna Pensylvanija. Tajnik Paul Safar, 622 Panama Avenue, Pittsburgh, Pa.
St. 2. Ohio. Tajnik Sp. Markovich, 356 Emerson Pl., Youngstown, O.

St. 3. Chicago. Tajnik Pet. Kokotovich, 2306 Clybourn ave., Chicago, Ill.
St. 4. Wisconsin. Tajnik I. Celich, 461—54, ašč., W. Allis, Wis.
St. 5. Missouri in južni Ill. Tajnik L. Todorovich, 3700 LaSalle St., St. Louis, Mo.

Pošiljamo denar v staro domovino cenejše---kod kedaj poprej!!!

Sedanjí čas pošiljamo denar po sledečih cenah:

10 kron za \$ 2.05	300 kron za \$ 58.95
20 kron za \$ 4.05	350 kron za \$ 68.85
50 kron za \$ 9.95	400 kron za \$ 78.50
100 kron za \$ 19.65	450 kron za \$ 88.45
200 kron za \$ 39.25	500 kron za \$ 98.00
250 kron za \$ 49.20	1000 kron za \$ 196.00

Hilite poslati sedaj!

Izbrite ugodno priliko!

Za denar jamčimo!

KASPAR STATE BANK

1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Ameriška Državna Banka

1825-1827 Blue Island Avenue
vogal Loomis ulice
Chicago.

KAPITAL \$500,000.00
VLOŽENA GLAVNICA \$2,300,000.00

JAN KAREL,
PREDSEDNIK.

J. F. STEPINA
BLAGAJNIK

Naše podjetje je pod nadzorstvom "Clearing House" čikaških bank, torej je denar popolnoma sigurno naložen. Ta banka prevzema tudi ulti ge poštne branilnice Zdr. držav. Vzvršuje tudi denarni promet S. N. P. J. Uradne ure od 8:30 dopoldne do 5:30 popoldne; v torki in četrtek je banka odprta do 9 ure zvečer.

Denar vložen v našo banko nosi tri procente. Bodite uverjeni, da je pri našem naložen varno in dobitčano.

KADAR potrebujete društvene potrebštine kot zastave, kape, regalije, uniforme, pečate in vse druge obrnite se na svojega rojaka

F. KERŽE CO.,
2711 South Millard Avenue.
CHICAGO, ILL.

Cenike prejmete zastonj. Vse delo garantirano.

5 pristnih pijač, Kranjski Brinjevec, Slivovic, Tropinovec, Grenko Vino in in to so:
Highlife Bitters. Moji tvrdki ja prva in edina slovenska samostojna v Ameriki, ki importira žgane pijače naravnost iz Kranjskega. Naročite si poskustni zabolj, koliko steklenic in katere pijače hočete, samo da bo eden zabolj, 12 steklenic. Moje cene so nižje nego kjer koli drugje, ker mi ni treba plačevati dražih agentov. Prodajam samo na debelo. Pišite po cenik.

A. HORWAT,
600 N. Chicago, St. Joliet, Ill.

Edini slovenski pogrebnik

MAŘTIN BARETINČIC

324 BROAD STREET TEL. 1475 JOHNSTOWN, PA.

ŠTEDENJE.

Dozdeva se nepotrebitno, priporočati na rod, naj si hrani svoj največji zaklad—zdravje—ki se ne da zopet tako lahko pridobiti, ako je enkrat zgubljen. In vendar vidimo pred nami nevrjetno nevarnost, kakor če bi narod vabil bolezen in smrt v svoja telesa. Hranite si svoje zdravje bolj kot svoje dolarje. Mi nudimo onim, ki so izgubili svoje dobro zdravje in ga žele zopet nazaj pridobiti

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino

To naravno zdravilo, obstoječe iz čistega redčega vina in zdravilnih zelišč ima čestokrat zelo hiter in dober učinek, ako se ga redno uživa pri

okorelih jetrih, zapeki, zgubi slasti, nenadni slabosti, bolečinah v čevilih, krčih, želodčnem kataru,

in pri vseh boleznih, kjer je treba hitro izčišenje telesa, ne da bi se ga oslabilo. To sredstvo ojača sestav ter ga usposoblja, da deluje brez prenehanja. V boleznih želodca, jeter in droba deluje dobro.

V LEKARNAH

JOS. TRINER
izdelujoči kemik

1333-1339 So. Ashland Ave.

Chicago, Ill.

Trinerjev liniment imeti vedno pri roki. Mogoče, da ga ne rabite danes, zelo dobro vam bo ustregel jutri pri olajšenju bolečin v mišicah ali skelepih. Cena 25c in 50c, po pošti 35c in 60c.